

Universitätsbibliothek Wuppertal

Flavii Philostrati quae supersunt

Philostratus, Flavius

Turici, 1844

3.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5613](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5613)

ἀνακείσθαι χαλκῇν, ἣ ἐπιγεγράφηαι ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΕΝΤΑΤΘΑ ΕΣΤΗ. τοὺς μὲν δὴ βαμοὺς Ἀλεξάνδρου ἡγώμεθα τὸ τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς τέμα τιμῶντος, τὴν δὲ στήλην τοὺς μετὰ τὸν Ὑφασιν Ἰνδοὺς ἀναθεῖναι δοκῶ μοι λαμπρυνομένους ἐπὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ μὴ προσελθεῖν πρόσω.

Γ.

- 1 95 Περὶ δὲ τοῦ Ὑφασίδος καὶ ὁπόσος τὴν Ἰνδικὴν διαστείχει καὶ ὅ τι περὶ αὐτὸν θαῦμα, τάδε
 5 χορὴ γυγνώσκουσιν· αἱ πηγαὶ τοῦ ποταμοῦ τούτου βλύζουσι μὲν ἐκ πεδίου ναυσίποροι αὐτόθεν, προ-
 οῦσαι δὲ καὶ ναυσὶν ἤδη ἄποροι εἰσιν. ἀκρωνυχία γὰρ πετρῶν παραλλάξ ὑπανίσχουσιν τοῦ ὕδατος,
 περὶ ἧς ἀνάγκη τὸ ρεῦμα ἐλίττεσθαι καὶ ποιεῖν τὸν ποταμὸν ἄπλουν. εὐρος δὲ αὐτῷ κατὰ τὸν
 Ἰστρον, ποταμῶν δὲ οὗτος δοκεῖ μέγιστος, ὁπόσοι δι' Εὐρώπης ῥέουσι. δένδρα δὲ οἱ προσόμοια
 φύει παρὰ τὰς ὄχθας, καὶ τι καὶ μύρον ἐκδίδοται τῶν δένδρων, ὃ ποιοῦνται Ἰνδοὶ γαμικὸν χρί-
 10 σμα, καὶ εἰ μὴ τῷ μύρῳ τούτῳ ῥάνωσι τοὺς νυμφίους οἱ ξυνιόντες ἐς τὸν γάμον, ἀτελής δοκεῖ
 καὶ οὐκ ἐς χάριν τῇ Ἀφροδίτῃ ξυναρμολογεῖται. ἀνεῖσθαι δὲ τῇ θεῷ ταύτῃ λέγουσιν αὐτό τε τὸ περὶ
 τῷ ποταμῷ νέμος καὶ τοὺς ἰχθῦς τοὺς ταῶς, οὓς οὗτος μόνος ποταμῶν τρέφει, πεποιήνται δὲ
 αὐτοὺς ὁμωνύμους τοῦ ὄρνιθος, ἐπεὶ κύνεοι μὲν αὐτοῖς οἱ λόφοι, στικταὶ δὲ αἱ φολίδες, χρυσᾶ
 15 δὲ τὰ οὐραῖα καὶ, ὁπότε βούλονται, ἀνακλάμενα. ἔστι δὲ τι θηρίον ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ σκώληκι
 εἰκασμένον λευκῷ. τοῦτο οἱ τήκοντες ἔλαιον ποιοῦνται. πῦρ δὲ ἄρα τοῦ ἔλαιου τούτου ἐκδίδοται
 καὶ στέγει αὐτὸ πλὴν ὕδατος οὐδέν. ἀλλίσκεται δὲ τῷ βασιλεῖ μόνῳ τὸ θηρίον τοῦτο πρὸς τειχῶν
 ἄλωσιν. ἐπειδὴν γὰρ θίγῃ τῶν ἐπάλξεων ἢ πιμελή, πῦρ ἐκκαλεῖται κρεῖττον σβεστηρίων, ὁπόσα
 20 ἀνθρώποις πρὸς τὰ πυρφόρα εὐρηται. καὶ τοὺς ὄνους δὲ τοὺς ἀγροίους ἐν τοῖς ἔλεσι τούτοις ἀλί-
 σκεσθαὶ φασιν, εἶναι δὲ τοῖς θηρίοις τούτοις ἐπὶ μετώπου κέρας, ὃ ταυρηδόν τε καὶ οὐκ ἀρεννῶς
 25 μάχονται, καὶ ἀποφαίνειν τοὺς Ἰνδοὺς ἐκπωμα τὸ κέρας τοῦτο, οὐ γὰρ οὔτε νοσήσαι τὴν ἡμέραν
 ἐκελεῖν ὃ ἀπ' αὐτοῦ πιὼν οὔτε ἂν τρωθεῖς ἀλγῆσαι πυρός τε διεξελεθεῖν ἂν καὶ μὴδ' ἂν φαρμάκοις
 ἄλῳσαι, ὅσα ἐπὶ κακῷ πίνεται, βασιλέων δὲ τὸ ἐκπωμα εἶναι καὶ βασιλεῖ μόνῳ ἀνεῖσθαι τὴν θή-
 30 ραν. Ἀπολλώνιος δὲ τὸ μὲν θηρίον ἐωρακέναι φησὶ καὶ ἄρασθαι αὐτὸ τῆς φύσεως, ἐρομένου δὲ
 αὐτὸν τοῦ Λάμιδος, εἰ τὸν λόγον τὸν περὶ τοῦ ἐκπώματος προσδέχοιτο, „προσδέχομαι“ εἶπεν „ἦν
 35 ἀθάνατον μάθω τὸν βασιλέα τῶν δεῦρο Ἰνδῶν ὄντα, τὸν γὰρ ἐμοὶ τε καὶ τῷ δεῖνι ὀρέγοντα πόμα
 ἄνυσόν τε καὶ οὕτως ὕμεις πῶς οὐχὶ μᾶλλον εἰκὸς αὐτὸν ἐπεγγεῖν ἑαυτῷ τούτου καὶ ὁσημέραι πί-
 νειν ἀπὸ τοῦ κέρατος τούτου μέχρι κραιπάλης; οὐ γὰρ διαβαλεῖ τις, οἶμαι, τούτῳ μεθύειν.“

2. ἡγώμεθα p. ἡγούμεθα π, l, s, E. 3. δοκῶ. 2, a. δοκεῖ 1, m, p. ib. Ἀλεξάνδρου. C, B. Ἀλεξάνδρῳ. E.
 4. περὶ Ὑφ. s, a. ib. τὸ θαῦμα. p. 5. ὅτι αἱ πηγαὶ — ἀνεῖσθαι τὴν θήραν. Φ. (325, a, 4.) ib. ναυσίπορον.
 αὐτόθεν. l, s, a. 6. ἀκρωνυχία δὲ. Φ. praeter A. ib. παραλλάξ πετρῶν. Φ. s. ὡς ὅμοια. ΦA. 9. παρὰ τὰς. 1.
 περὶ τὰς. 2, E, Φ. ib. μύρον. l, E. ib. ἐκδίδοται. E. ib. ποιοῦνται οἱ Ἰνδοί. l, s, a, m. 10. καὶ εἰ — νέμος.
 om. Φ. ib. εἰς. f, s. 11. αὐτό τε τὸ. p. αὐτὸ τὸ. π, 2, a, o. αὐτὸ. m. 12. καὶ τοὺς ἰχθῦς δὲ τοὺς ταῶς λεγομέ-
 νους μόνος. Φ. ἰχθῦς καὶ τοὺς. l. ib. οὗτος μόνος. π. μόνος οὗτος. p, 2, E, Φ. ib. πεποιήνται. Φ. praeter A, B.
 13. κύνεοι δὲ τοῖς ὄρνιθιν οἱ λ. χρυσῇ — ἀνακλ. h. ib. φολίδες. l. 14. βούλοιο. v. ib. τι om. 2, a, Φ. (praeter
 A.) d. ib. τούτῳ. om. Φ. ib. Σκώληκι. a. 15. τοῦτο δ'. a, o et m ubi γρ. τοῦτον δ'. ib. ἔλαιον. h. 16. ἀλλίσκεται
 δὲ. p, Φ. ib. μόνῳ τῷ βασιλεῖ. Φ. 17. γὰρ. om. l, s, a, d. (ubi add. m. rec.) ib. πιμελὶς. v. ib. κρεῖττον τέ-
 18. ἔστι σβ. ὁ. α. εὐρηται παρὰ τὰ πυρρ. h. 19. τε οὐκ. v. 21. καὶ ὁ. Φ. praeter A. ib. μὴδ' E. 22. ὁπόσα. Φ, h.
 ib. post θήραν addit Φ. μύθον δὲ ἄρα δεικνύει ταῦτα τῶν ἐν Ἰνδοῖς βασιλέων καὶ νόσοι καὶ θάνατοι. τὸ δὲ θηρίον
 οἷον εἴρηται τοιοῦτον ὁράται. 23. ἀγᾶλλεσθαι. l, s, a, m. 24. προσδέχοιτο. f, p. ib. προσδέχομαι. 1. προσδέχομαι.
 2, E. 25. πόμα. v. 26. καὶ ὁσημέραι. 1. ὁσημέραι, καὶ. 2, E. 27. ἀπὸ κέρατος τοῦτο μέχρι. p. ib. τοῦτο μεθύειν.
 π. Fo: τὸ τούτῳ μεθύειν.

Ἐνταῦθα καὶ γυναῖα φασὶν ἐντετυχημένοι τὰ μὲν ἐκ κεφαλῆς ἐς μαζοὺς μέλανι, τὰ δὲ ἐκ 111
μαζῶν ἐς πόδας λευκὰ πάντα, καὶ αὐτοὶ μὲν ὡς δαίμα φνεῖν, τὸν δὲ Ἀπολλώνιον ξυνάψαι τε τῷ
γυναίῳ τὴν χεῖρα καὶ ξυνεῖναι ὅ τι εἴη· ἱεροῦται δὲ ἄρα τῇ Ἀφροδίτῃ Ἰνδὴ τοιαύτη, καὶ τίκεται
τῇ θεῷ γυνὴ ποικίλη, καθάπερ ὁ Ἄσις Αἰγυπτίοις.

Ἐντεῦθεν φασὶν ὑπερβαλεῖν τοῦ Κανκάσου τὸ κατατεῖνον ἐς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, εἶναι 5 IV
δὲ αὐτὸ ξυνηρεφὲς ἰδαίς ἀρωμάτων. τοὺς μὲν δὴ πρῶνας τοῦ ὄρους τὸ κιννάμωμον φέρειν, προσ-
εοικέναι δὲ αὐτὸ νέοις κλήμασι, βάσανον δὲ τοῦ ἀρώματος τὴν αἶγα εἶναι· κιννάμωμον γὰρ εἴ τις
αἰγὶ ὀρέξειε, κνυζήσεται πρὸς τὴν χεῖρα, καθάπερ κύων, ἀπτόντι τε ὁμαρτήσῃ τὴν δῖνα ἐς αὐτὸ
ἐρεῖσασα, καὶ ὁ αἰπόλος ἀπάγῃ, θορνήσῃ καθάπερ λωτοῦ ἀποσπώμενη. ἐν δὲ τοῖς κρημνοῖς τοῦ 97
ὄρους λίβανοί τε ὑψηλοὶ πεφύκασι καὶ πολλὰ εἶδη ἕτερα καὶ τὰ δένδρα αἱ πεπερίδες, ὧν γεωργοὶ 10
πίδηκοι, καὶ οὐδὲ ᾧ εἰκασταὶ τοῦτο, παρεῖται σφισιν, ὃν δὲ εἴρηται τρόπον, ἐγὼ δηλώσω· τὸ δέν-
δρον ἢ πεπερίς εἰκασταὶ μὲν τῷ παρ' Ἑλλήσιν ἄγρῳ τὰ τε ἄλλα καὶ τὸν κόρυμβον τοῦ καρποῦ,
φύεται δὲ ἐν τοῖς ἀποτόμοις οὐκ ἐφικτὸς τοῖς ἀνθρώποις, οὗ λέγεται πιδήκων οἰκεῖν δῆμος ἐν
μυχοῖς τοῦ ὄρους καὶ ὅ τι αὐτοῦ κοῖλον, οὓς πολλοὺ ἀξιόους οἱ Ἰνδοὶ νομίζοντες, ἐπειδὴ τὸ πέπερι 15
ἀποτρυνῶσι, τοὺς λέοντας ἀπ' αὐτῶν ἐρύκουσι κυσὶ τε καὶ ὄπλοις. ἐπιτίθεται δὲ πιδήκῳ λέων 15
νοσῶν μὲν ὑπὲρ φαρμάκων, τὴν γὰρ νόσον αὐτῷ τὰ κρέα ἴσχει ταῦτα, γεγηρακῶς δὲ ὑπὲρ σίτου,
τῆς γὰρ τῶν ἐλάφων καὶ συῶν θήρας ἕξωροι γεγονότες τοὺς πιδήκους λαφύσουσιν ἐς τοῦτο χρώ-
μενοι τῇ λοιπῇ ῥώμῃ. οὐ μὴν οἱ ἄνθρωποι περιορῶσιν, ἀλλ' εὐεργέτας ἡγούμενοι τὰ θηρία ταῦτα
πρὸς τοὺς λέοντας ὑπὲρ αὐτῶν αἰχμὴν αἶρονται. τὰ γὰρ πρᾶττόμενα περὶ τὰς πεπερίδας ὥδε ἔχει·
προσελθόντες οἱ Ἰνδοὶ τοῖς κάτω δένδροις τὸν καρπὸν ἀποθερίσαντες ἄλλως ποιοῦνται μικρὰς περὶ 20
τὰ δένδρα καὶ τὸ πέπερι περὶ αὐτὰς ξυμφοροῦσιν οἷον ῥιπτοῦντες, ὡς ἄτιμόν τι καὶ μὴ ἐν σπουδῇ
τοῖς ἀνθρώποις, οἱ δὲ ἄνθρωποι καὶ ἐκ τῶν ἀβάτων ἀφεωρακότες ταῦτα, νυκτὸς γενομένης ὑποκρί-
νονται τὸ τῶν Ἰνδῶν ἔργον καὶ τοὺς βοστρούχους τῶν δένδρων περισπῶντες ῥιπτοῦσι φέροντες ἐς
τὰς ἄλλας, οἱ Ἰνδοὶ δὲ ἅμα ἡμέρα σωροὺς ἀναιροῦνται τοῦ ἀρώματος οὐδὲ πονήσαντες οὐδέν, ἀλλὰ
ῥάθυμοι τε καὶ καθεύδοντες. 25

Ἐπεράραντες δὲ τοῦ ὄρους πεδίον ἰδεῖν φασὶν λεῖον κατατετμημένον ἐς τάφρους πλήρεις ὕδατος. V
εἶναι δὲ αὐτῶν τὰς μὲν ἐπικαρσίους, τὰς δὲ ὀρθάς, διηγμένους ἐκ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γάγγου τῆς τε 98
χώρας ὅρια οὕσας τοῖς τε πεδίοις ἐπαγομένας, ὅποτε ἡ γῆ διψῶη. τὴν δὲ γῆν ταύτην ἀρίστην φασὶ
τῆς Ἰνδικῆς εἶναι καὶ μερίστην τῶν ἐκεῖ λήξεων, πεντεκαίδεκα ἡμερῶν ὁδοῦ μῆκος ἐπὶ τὸν Γάγγην,
ὀκτωκαίδεκα δὲ ἀπὸ θαλάσσης ἐπὶ τὸ τῶν πιδήκων ὄρος, ᾧ ξυμπαράτειναι. πεδιάς πάσα ἡ χώρα 30
μέλαινα τε καὶ πάντων εὐφορος. ἰδεῖν μὲν γὰρ ἐν αὐτῇ στάχνας ἀνεστῶτας, ὅσον οἱ δόνακες, ἰδεῖν
δὲ κυάμους τριπλασίους τῶν Αἰγυπτίων τὸ μέγεθος σήσαμόν τε καὶ κέγχρον ὑπερφυᾶ πάντα. ἐν-
ταῦθα καὶ τὰ κάρνα φύεσθαι φασὶν, ὧν πολλὰ πρὸς ἱεροῖς ἀνακείσθαι τοῖς δεῦρο θανάματος ἕνεκα.

1. φησιν. p. 2. λευκὰ. C, E. Fo: λευκῶ. ib. αὐτῇ. l, s, a. 3. ἄρα. m, o. ἄν. v. ib. Ἰνδῇ. m. (et mg. γρ. Ἰνδῇ.) o.

5. ἐντεῦθεν — ἦκει. Φ. (326, a, 37). ib. φησιν. 1. φασιν. om. Φ. 6. ἰδαίς. 1. ἰδαίς. 2, E, Φ. ib. μὲν
δὴ. 1, Φ. μὲν γὰρ δὴ. 2, E. ib. τὸ κιννάμωμον — δὲ. om. π. s. ὀρέξειεν. l. ib. τὴν θήραν. v. ib. ἐς αὐτὸν.
Φ. ἐς αὐτὸ. om. l. 10. ὑψηλοὶ. 1. ὑψηλαί. 2, E, Φ. ib. ἡδιώτερα. ΦΑ, B. ib. δὲ αἱ. Φ. ib. οἱ γεωργοὶ. ΦΑ, B.
11. καὶ οὐδὲ — πεπερίς. om. Φ. 13. ἐφικτὸς. p. ex corr. 14. τοῦ ὄρους. om. Φ. 15. κυσὶ. om. p. 16. ὑπὲρ
οὐ ο

φαρμάκων. d. 17. τῆς δὲ. h. ib. ἐλάφων. v. ib. τὰς πιδήκους. h. ib. λαφύσουσιν. v. ib. τούτους. π. 18. οὐ μὴν
— αἶρονται. om. Φ. ib. τὰ δὲ. Φ, h. qui pergīt περὶ τὰς π. πρ. ὥδε ἔχει. 19. ἔχει. a. 20. κάτω μέρεσι. Φ. ib.
καὶ τὸν κ. Φ, o. 22. κακ. ΦΑ. caeteri ἐκ. ib. ἀφεωρακότες. 1. ἐφεωρακότες. 2. καθεωρακότες. Φ. ib. γενομένης.
om. Φ. 23. ῥιπτοῦσι. h. 24. οἱ δὲ Ἰνδοὶ ἀπόνως συλλέγουσιν. om. cell. usque ad καθεύδοντες. Φ.

26. φασὶν ἰδεῖν. Φ. 27. ἐπικαρσίους. 1, f, Φ. ἐγκαρσίους. l, s, E. ib. τῆς δὲ. p. 28. παιδίους. v. ib. τὴν γῆν. l.
29. μερίστον. p. 30. πέντε καὶ δέκα. l. ib. τὸ. om. o. ib. ξυμπαράτειναι. πεδιάς. B. ξυμπαράτειναι πεδιάς. E. ib.
πεδιάς. ΦΑ, B. 31. μέλαινα π. ἢ γ. καὶ π. εὐφορος. Φ. ib. ἐφορος. v. ib. ἐν αὐτῇ. om. Φ. 32. τριπλασίους. v.
ib. ἐνταῦθα. om. Φ. et statim ὧν — ἕνεκα. 33. ἀνακείσθαι. 1. ἀνάκειται. 2, E.

τάς δὲ ἀμπέλους φύτεσθαι μὲν μικράς, καθάπερ αἱ Λυδῶν τε καὶ Μαιόνων, ποτίμους δὲ εἶναι καὶ ἀνθοσμίας ὁμοῦ τῷ ἀποτρυνᾶν. ἐνταῦθα καὶ δένδρεα φασὶν ἐντετυχημέναι προσεοικότι τῇ δάφνῃ, φύτεσθαι δὲ αὐτοῦ κάλυκα εἰκασμένην τῇ μεγίστῃ ῥόῳ, καὶ μῆλον ἐγκεῖσθαι τῇ κάλυκι κυάνεον μὲν, ὥσπερ τῶν ὑακίνθων αἱ κάλυκες, πάντων δὲ ἥδιστον, ὅποσα ἐξ ὠρῶν ἦκει.

VI 5 Καταβαίνοντες δὲ τὸ ὄρος δρακόντων θήρα περιτυχεῖν φασί, περὶ ἧς ἀνάγκη λέξαι· καὶ γὰρ σφόδρα εὐήθεις ὑπὲρ μὲν τοῦ λαγῶ καὶ ὅπως ἀλίσκεται καὶ ἀλώσεται, πολλὰ εἰρησθαι τοῖς ἐς φροντίδα βαλλομένοις ταῦτα, ἡμᾶς δὲ παρελθεῖν λόγον γενναίας τε καὶ δαιμονίου θήρας μηδὲ τῷ ἀνδρὶ 99 παραλειφθέντα, ἐς ὃν ταῦτα ἔγραψα· δρακόντων μὲν γὰρ δὴ ἀπείροις μήκεσι κατέζωσται πᾶσα ἡ Ἰνδική χώρα καὶ μεστὰ μὲν αὐτῶν ἔλη, μεστὰ δὲ ὄρη, κενὸς δὲ οὐδεὶς λόφος. οἱ μὲν δὴ ἔλειοι 10 νωθροὶ τέ εἰσι καὶ τριακοντάπηχυν μήκος ἔχουσι καὶ κράνος αὐτοῖς οὐκ ἀνέστηκεν, ἀλλ' εἰσὶ ταῖς δρακαίναις ὅμοιοι, μέλανες δὲ ἱκανῶς τὸν νῶτον καὶ ἦττον φοιλιῶσι τῶν ἄλλων. καὶ σοφώτερον ἦπται τοῦ λόγου περὶ αὐτῶν Ὅμηρος ἢ οἱ πολλοὶ ποιηταί, τὸν γὰρ δράκοντα τὸν ἐν Ἀύλιδι τὸν πρὸς τῇ πηγῇ οἰκοῦντα περὶ νῶτα δαφνοῖον εἰρηκεν, οἱ δὲ ἄλλοι ποιηταί τὸν ὁμοίηται τούτῳ τὸν

VII ἐν τῷ τῆς Νεμέας ἄλσει φασὶ καὶ λοφίαν ἔχειν, ὅπερ οὐκ ἂν περὶ τοὺς ἐλείους εὔροιμεν. καὶ τοὺς 15 ὑπὸ τὰς ὑπαρξίας τε καὶ τοὺς λόφους, ἵενται δὲ ἐς τὰ πεδία ἐπὶ θήρα, πλεονεκτοῦσι δὲ τῶν ἐλείων πάντα, καὶ γὰρ ἐς πλεον τοῦ μήκους ἐλαύνουσι καὶ ταχύτεροι τῶν ὀξυτέρων ποταμῶν φέρονται καὶ διαφεύγει αὐτοὺς οὐδέν· τούτοις καὶ λοφία φέρεται νέοις μὲν ὑπανίσχονσα τὸ μέτριον, τελειο- μένοις δὲ συναυξανόμενη τε καὶ συναυνοῦσα ἐς πολὺ, ὅτε δὴ πυρσοὶ τε καὶ πριόνωτοι γίνονται. οὗτοι καὶ γενειάσκουσι καὶ τὸν ἀνχένα ὑψοῦ αἴρουσι καὶ τὴν φολίδαν στίλβουσι δίκην ἀργύρου, αἱ

100 20 δὲ τῶν ὀφθαλμῶν κόραι λίθος ἐστὶ διάπυρος, ἰσχυρὸν δ' αὐτῶν ἀμήχανον εἶναι φασὶν ἐς πολλὰ τῶν ἀποθέτων. γίγνεται δὲ τοῖς θηρώσιν ὁ πεδινὸς εὐρημα, ἐπειδὴ τῶν ἐλεφάντων τινὰ ἐπισπάσθαι, τουτὶ γὰρ ἀπόλλυνσιν ἄμφω τὰ θηρία. καὶ κέρδος τοῖς ἐλοῦσι δράκοντας ὀφθαλμοὶ τε γίνονται καὶ δορὰ καὶ ὀδόντες. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν ἄλλα ὅμοιοι τοῖς τῶν μεγίστων σῶν, λεπτότεροι δὲ καὶ διάστρφοι καὶ τὴν αἰχμὴν ἄτριπτοι, καθάπερ οἱ τῶν μεγάλων ἰχθύων. οἱ δὲ ὄρειοι δράκοντες τὴν μὲν

VIII 25 φολίδαν χρυσοὶ φαίνονται, τὸ δὲ μήκος ὑπὲρ τοὺς πεδινούς, γένεια δὲ αὐτοῖς βοστρυχώδη, χρυσὰ κέκεῖνα, καὶ καταφρύωνται μᾶλλον ἢ οἱ πεδινοὶ ὄμμα τε ὑποκάθεται τῇ ὀφρὺ δεινὸν καὶ ἀναιδὲς δεδορκός, ὑπόχαλκόν τε ἡγῶ φέρουσιν, ἐπειδὴ τῇ γῇ ὑποκυμαίνωσιν, ἀπὸ δὲ τῶν λόφων πυρσῶν ὄντων πῦρ αὐτοῖς ἄττει λαμπαδίου πλεον. οὗτοι καὶ τοὺς ἐλεφάντας αἰρουσιν, αὐτοὶ δὲ ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν οὕτως ἀλίσκονται· κοκκοβαφεῖ πέπλω χρυσῶ ἐνείραντες γραμμὰτα τίθενται πρὸ τῆς χειρὸς 30 ὕπνον ἐργοητεύσαντες τοῖς γραμμασιν, ὅφ' οὐ νικάται τοὺς ὀφθαλμούς· ὁ δὲ δράκων ἀτρέπτους ὄντας,

1. μὲν. om. I, Φ. ib. καθάπερ Λυδῶν. Φ. 2. ὁμοῦ τὸ. I, s, a. ib. ἐνταῦθα καὶ. 1, Φ. ἐνταῦθα δὲ καὶ. 2, E. ib. δένδρεα. a. ib. φησὶν. Φ. 3. ῥόα. Φ. 4. αἱ κάλυκες. 1, m. αἱ καλαί. 2, Φ. αἱ καλ... a. in Lips. est correctio κάλυκες. ib. ἐξ ὠρῶν. I, s.

5. καταβαίνοντες — ἀπιστον. Φ. (326, a, 6.) ib. θήρα. (exst. iota) s. θηρία. I, a, m. ib. περὶ ἧς. C. περὶ ὧν. E. ib. περὶ τῆς τῶν δρακόντων θήρας, ἣν Ἰνδοὶ παλαμῶνται, δέον εἰπεῖν, καὶ γὰρ σφόδρα κτέ. φ. 7. ἡμᾶς. a, m. 8. παραλειφθέντα. a, m. ib. μηδὲ — ἔγραψα. om. φ. ib. διέζωσται. Φ. 10. τριακοντάπηχυν. I. 11. τὸ νῶτον. φ. ib. καὶ σοφώτερον — εὔροιμεν. om. Φ. 13. περὶ τὰ νῶτα. o. 14. νεμαίας. φ. ib. Ph. videtur dedisse: εὔροιμεν, οἱ δὲ ὑπὸ, ac repetitum esse καὶ τοὺς ex sequentibus oscitantia librorum. 15. παρξίας. π. ib. τε καὶ. 1, o. καὶ. 2, a, m. ib. ἵενται. I, a. ib. Fo: ἵενται μὲν. ib. οἱ δὲ πεδινοὶ πλεονεκτοῦσι τῶν ἐλείων πάντα. Φ. 16. ὀξυτέρων, 1, m, (ubi γρ. ὀξυτέρων) o, Φ. ὀξυτέρων. 2, φ, a. 17. οὐδὲ ἐν. φ, I, s, a, m. 18. συναυξανόμενη (B: συναυξανόμενη) δὲ τελ. Φ. ib. συναυνοῦσα. 1, m. ἀνιούσα. 2, a, o. ἀνίσχονσα. Φ. ib. ἐπὶ πολὺ. Φ. praeter A. ib. ὅτε δὴ πυρσοὶ τε καὶ πρ. Φ. mg. (πῦρ τε καὶ πρ. A, B.) οἱ δὲ δὴ πυρσοῖται καὶ πρ. C, E. ib. πριόνωτοι. Σ: πριόνωτοι ὅφεις οὕτω λεγόμενοι. 19. οὗτοι. om. p. ib. γενειάσκουσι. p. 20. λίθοι. v. ib. διάπυροι. v. ib. φησιν. p, Φ. 21. τῶν ἐλεφάντων. 1, o. ἐλεφάντων. 2, a, m. 22. γίνονται. p. 23. ἰχθύων. o. 24. ἀστράπτονται. ΦB et A ex corr. (pro ἄτριπτοι). ib. μεγίστων. p et Φ praeter A. 26. καταφρύονται. I, s, a.

ib. ὄμματά τε. Φ. ib. ἀναιδὲς. π. ἀναιδὲς. Φ, o. ἀναιδὲς. p, 2, a, m. 27. δεδορκός. Φ. ib. ἦγον. ΦA. 28. λαμπαδός. ΦA, B. λαμπαδιάς. Φ. celt. ib. αἰρουσιν. a. αἰρουσιν. Φ. 29. ἐνείραντες. Φ. 30. ἐργοητεύσαντες. 1, m. o, Φ. γοητεύσαντες. 2, φ, a. ib. ὀφθαλμούς· δράκων. m. ib. ἀτρέπτους ὄντας ὁ δρ. Φ.

καὶ πολλὰ τῆς ἀπορρήτου σοφίας ἐπ' αὐτὸν ἔδουσιν, οἷς ἄγεται τε καὶ τὸν αὐχένα ὑπερβαλὼν τῆς
 χειρὸς ἐπικαθεύδει τοῖς γράμμασι προσπεσόντες οὖν οἱ Ἴνδοι κειμένῳ πελέκεις ἐναράττουσι, καὶ τὴν
 κεφαλὴν ἀποτεμόντες λήζονται τὰς ἐν αὐτῇ λίθους. ἀποκεῖσθαι δὲ φασιν ἐν ταῖς τῶν ὀρείων δρα-
 κόντων κεφαλαῖς λίθους τὸ μὲν εἶδος ἀνθηρὰς καὶ πάντα ἀπαναζούσας χρώματα, τὴν δὲ ἰσχὺν 101
 ἀρρήτους κατὰ τὸν δακτύλιον, ὃν γενέσθαι φασὶ τῷ Γύγῃ. πολλάκις δὲ καὶ τὸν Ἴνδον αὐτῷ πε-
 λέκει καὶ αὐτῇ τέχνῃ συλλαβὼν ἐς τὴν αὐτοῦ χεῖρα φέρων ὥχτο μονονοῦ σείων τὸ ὄρος. οὗτοι
 καὶ τὰ ὄρη τὰ περὶ τὴν Ἐρυθρὰν οἰκεῖν λέγονται, σύριγμα δὲ δεινὸν φασιν ἀκούεσθαι τούτων καὶ
 κατιόντας αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θάλατταν πλεῖν ἐπὶ πολὺ τοῦ πελάγους. περὶ δὲ ἐτῶν μήκους τοῦ θηρίου
 τούτου γινῶναι τε ἄπορον καὶ εἰπεῖν ἄπιστον. τοσαῦτα περὶ δρακόντων οἶδα.

Τὴν δὲ πόλιν τὴν ὑπὸ τῷ ὄρει μερίστην οὕσαν φασὶ μὲν καλεῖσθαι Πάρακα, δρακόντων δὲ 10 IX
 ἀνακεῖσθαι κεφαλὰς ἐν μέσῃ πλείστας γυμναζομένων τῶν ἐν ἐκείνῃ Ἴνδων τὴν θήραν ταύτην ἐκ
 νέων. λέγονται δὲ καὶ ξύων ξυνιέναι φθεγγομένων τε καὶ βουλευομένων σιτούμενοι δράκοντος οἱ
 μὲν καρδίαν, οἱ δὲ ἥπαρ. προϊόντες δὲ αὐλοῦ μὲν ἀκούσαι δόξαι νομέως δὲ τινος ἀγέλην τάττον-
 τος, ἐλάφους δὲ ἄρα βουκολεῖσθαι λευκάς, ἀμέλγους δὲ Ἴνδοι ταύτας εὐτραφὲς ἡγούμενοι τὸ ἀπ'
 αὐτῶν γάλα.

Ἐντεῦθεν ἡμερῶν τεττάρων ὁδὸν πορευόμενοι δι' εὐδαίμονος καὶ ἐνεργοῦ τῆς χώρας προσελ-
 θεῖν φασὶ τῇ τῶν σοφῶν τύρσει. τὸν δὲ ἡγεμόνα κελεύσαντα συνοκλάσαι τὴν κάμηλον ἀποπηδήσαι
 αὐτῆς περιδεῖα καὶ ἰδρωτός πλέων. τὸν δὲ Ἀπολλώνιον ξυνεῖναι μὲν οὐ ἦκοι, γελᾶσαντα δὲ ἐπὶ τῷ
 τοῦ Ἴνδοῦ δέει „δοκεῖ μοι“ φάναι „οὗτος, εἰ καὶ κατέπλευσεν ἐς λιμένα μακρόν τι ἀναμετρήσας
 πέλαγος, ἀχθεσθῆναι ἂν τῇ γῇ καὶ δεῖσαι τὸ ἐν ὄρμῳ εἶναι.“ καὶ ἅμα εἰπὼν ταῦτα προσέταξε τῇ 20 102
 καμήλῃ συνιζῆσαι, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐθαῖς λοιπὸν ἦν τῶν τοιούτων, περίφοβον δὲ ἄρα ἐποίει τὸν
 ἡγεμόνα τὸ πλησίον τῶν σοφῶν ἦκειν, Ἴνδοι γὰρ δεδίασι τούτους μᾶλλον ἢ τὸν σοφῶν αὐτῶν βα-
 σιλέα, ὅτι καὶ βασιλεὺς αὐτός, ὑφ' ᾧ ἐστὶν ἡ χώρα, περὶ πάντων, ἃ λεκτέα τε αὐτῷ καὶ πρακτέα,
 ἐρωτᾷ τοὺςδε τοὺς ἄνδρας, ὥσπερ οἱ ἐς θεοῦ πέμποντες, οἱ δὲ σημαίνουσι μὲν, ὅ τι λῶν, αὐτῷ
 πράττειν, ὅ τι δὲ μὴ λῶν, ἀπαγορεύουσι τε καὶ ἀποσημαίνουσι.

Καταλύσειν δὲ μέλλοντες ἐν τῇ κώμῃ τῇ πλησίον — ἀπέχει δὲ τοῦ ὄχθου τῶν σοφῶν οὐπω
 στάδιον — ἰδεῖν φασὶ νεανίαν δρόμῳ ἦκοντα μελάντατον Ἴνδων πάντων, ὑποστίλβειν δὲ αὐτῷ
 μνηροειδῶς τὸ μεσόφρονον. τοῦτ' ἐκ αὐτοῦ χρόνους ὕστερον καὶ περὶ Μένωνα τὸν Ἡρώδου τοῦ σο-
 φιστοῦ τρόφιμον, ἀπ' Αἰθιοπῶν δὲ ἦν, ἐν μειρακίῳ δόξαι, προϊόντος δὲ ἐς ἄνδρας ἐκλιπεῖν τὴν
 αὐγὴν ταύτην καὶ συναφανισθῆναι τῇ ὥρᾳ, τὸν δὲ Ἴνδον χρυσὴν μὲν φέρειν φασὶν ἄγκυραν, ἣν 30
 νομίζουσιν Ἴνδοι κηρύκειον ἐπὶ τῷ πάντα ἴσχειν. προσδραμόντα δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ φωνῇ Ἑλλάδι
 προσεειπεῖν αὐτόν, καὶ τοῦτο μὲν οὐπω θαυμαστὸν δόξαι διὰ τὸ καὶ τοὺς ἐν τῇ κώμῃ πάντας

1. ὑπερβαλὼν. π. ὑποβαλὼν. p. 2, E, Φ. 2. πελέκεις. 1, o, Φ. πελέκει. 2, φ, a, m. ib. καὶ. om. v. 3. τοὺς.
 p. ib. ἀποκεῖσθαι — λίθους. om. v. 4. λίθοι δὲ τούτοις ἀπόκεινται τὸ μὲν εἶδος ἀνθηρὰι. Φ. ib. χρώματα. Φ.
 5. δὲ τὸν. Φ. 6. αὐτῇ τέχνῃ. 1, Φ. αὐτῇ τῇ. 2, E. ib. αὐτοῦ. s. 7. σύριγμα — πελάγους. om. Φ. s. ἐπιπολὺν.
 s. ib. τὰ δ' ἔτι τῶν θηρίων τούτων — ἀπιστον. Φ.

11. τῶν ἐκείνῃ. s. corr. a rec. m. 12. τε. om. a, m. ib. βουλομένων. m, o. ib. δράκοντες. v. 13. προϊόντες δὲ
 φησὶν αὐλοῦ — γάλα. Φ. (326, b, 15.) ib. δὲ τινος. 1, s, a. 14. ἐλάφους δὲ ἄρα. 2. ἐλάφους δὲ. a, m.
 16. ἐντεῦθεν ἡμ. τεττ. πορευόμενοι — φησὶ τῇ τῶν σοφῶν ἦτοι τῶν λεγομένων Βραχμάνων τύρσει καὶ συγγενέ-
 σθαι αὐτοῖς ἐφ' ἱκανόν. Φ. (326, b, 19.) ib. ἐνεργοῦς. p. ib. προσελθεῖν. 2, a. 17. Τύρσει. a. ib. κελεύσαντα.

1, f. καλέσαντα. v. κελεύοντα. 1, s, E. 18. αὐτοῖς. a, m. ib. πλέον. p. ib. τῷ Ἴνδοῦ. s. 19. εἰς λ. f. 21. ξυνι-
 ζῆσαι. f, l. 22. ἦκειν. π, v, o. οἰκεῖν. p, f, l, s, a, m. 23. ὅτι βασιλεὺς. 2, a.

26. τῇ ὄχθῃ. p. ib. γρ. ὁκτὼ σταδίων. m. mg. sed. π. habet οὐπω στάδιον. 27. ἦκοντα δρόμῳ. v. 28. μεσε-
 φρονον. a. ib. περιμένων αὐτόν. π. 29. εἰς. f. 30. ἄγκυραν. s. ib. φησιν. l. 32. διὰ τοῦτο. v.

- ἀπὸ Ἑλλήνων φθέγγεσθαι, τὸ δὲ „ὁ δεῖνα χαίρει“ τοῖς μὲν ἄλλοις παρασχεῖν ἐκπληξιν, τῷ δὲ ἀνδρὶ θάρσος ὑπὲρ ὧν ἀφίκοιτο, βλέψας γὰρ ἐς τὸν Δάμιν, „παρὰ ἀνδρας“ ἔφη „σοφοὺς ἀτεχνῶς ἤκομεν, εἰκάσι γὰρ προοργνωσκύν.“ καὶ ἅμα ἤρετο τὸν Ἰνδόν, ὃ τι χορὴ πράττειν, ποθὼν ἤδη τὴν ξυνουσίαν, ὃ δὲ Ἰνδὸς „τούτους μὲν“ ἔφη „καταλύειν χορὴν ἐνταῦθα, σὲ δὲ ἤκειν ὡς ἔχεις, κελεύουσι γὰρ αὐτοί.“ τὸ μὲν δὴ αὐτοὶ Πυθαγόρειον ἤδη τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐφάνη καὶ ἠκολούθει χαίρων.
- XIII 5
103 Τὸν δὲ ὄχθον, ἐφ' οὗ οἱ σοφοὶ ἀνταρκεσμένοι εἰσὶν, ὕψος μὲν εἶναι κατὰ τὴν Ἀθηναίων φασὶν ἀκρόπολιν, ἀνίστασθαι δὲ ἐκ πεδίου ἄνω, εὐφυᾶ δὲ ὁμοίως πέτραι ὄχθου αὐτὸν κύκλῳ περιήκουσαν, ἧς πολλαχοῦ δίχηλα ὁρᾶσθαι ἔχνη καὶ γενειάδων τύπους καὶ προσώπων καὶ πού καὶ νῶτα ἰδεῖν ἀπωλισθηκόσιν ὅμοια, τὸν γὰρ Διόνυσον, ὅτε ξὺν Ἡρακλεῖ ἀπειρεῖατο τοῦ χωρίου, προσβαλεῖν μὲν αὐτῷ φασὶ κελεύσαι τοὺς Πᾶνας, ὡς πρὸς τὸν σεισμὸν ἱκανούς, ἐμβροντηθέντας δὲ αὐτοὺς ὑπὸ τῶν σοφῶν πεσεῖν ἄλλον ἄλλως, καὶ τὰς πέτρας οἶον ἐντυπωθῆναι τὰ τῆς διαμαρτίας σχήματα. περὶ δὲ τῷ ὄχθῳ νεφέλην ἰδεῖν φασιν, ἐν ἣ τούτοις Ἰνδοὺς οἰκεῖν φανερούς τε καὶ ἀφανείς καὶ ὃ τι βούλονται. πύλας δὲ εἰ μὲν καὶ ἄλλας εἶναι τῷ ὄχθῳ, οὐκ εἰδέναι. τὸ γὰρ περὶ αὐτὸν νέφος οὔτε ἀκλείστῳ συγχωρεῖν οὔτ' αὖ συγκεκλεισμένῳ φαίνεσθαι. αὐτὸς δὲ ἀναβῆναι μὲν
- XIV 15
κατὰ τὸ νότιον μάλιστα τοῦ ὄχθου τῷ Ἰνδῷ ἐπόμενος, ἰδεῖν δὲ πρῶτον μὲν φρέατος ὀργυῶν τεττάρων, οὗ τὴν ἀνγὴν ἐπὶ τὸ στόμιον ἀναπέμπεσθαι κυανωτάτην οὖσαν καὶ ὁπότε ἡ μεσημβρία τοῦ ἡλίου σταίῃ περὶ αὐτό, ἀνιμᾶσθαι τὴν ἀνγὴν ἀπὸ τῆς ἀκτίνος καὶ χωρεῖν ἄνω παρεχομένην εἶδος θερμοῦ ἱριδος. μαθεῖν δὲ ὕστερον περὶ τοῦ φρέατος, ὡς σανδαράκινῃ μὲν εἶναι ἢ ὑπ' αὐτῷ γῇ, ἀπόρρητον δὲ τὸ ὕδωρ ἡγοῦντο καὶ οὔτε πίνοι τις αὐτὸ οὔτε ἀνασπῶν, ὅρκιον δὲ νομίζοιτο τῇ
- 20
πύλῃ Ἰνδικῇ πάσῃ. πλησίον δὲ τούτου κρατῆρα εἶναι πυρός, οὗ φλόγα ἀναπέμπεσθαι μολυβδόωδη, καπνὸν δὲ οὐδένα ἀπ' αὐτῆς ἄττειν, οὐδὲ ὁσμὴν οὐδεμίαν, οὐδὲ ὑπερχυθῆναι ποτε ὁ κρατῆρ οὗτος, ἀλλ' ἀναδιδόσθαι τοσοῦτος, ὡς μὴ ὑπερβλῦσαι τοῦ βόθρου. ἐνταῦθα Ἰνδοὶ καθαίρονται τῶν ἀκουσίων, ὅθεν οἱ σοφοὶ τὸ μὲν φρέατος ἐλέγχον καλοῦσι, τὸ δὲ πῦρ συγγνώμης. καὶ διττῶ ἐωρακέναι φασὶ πύλῃ λίθου μέλανος ὁμβρῶν τε καὶ ἀνέμων ὄντε. ὁ μὲν δὴ τῶν ὁμβρῶν, εἰ αὐχμῷ ἢ
- 104 25 Ἰνδικῇ πίεζοιτο, ἀνοιχθεὶς νεφέλας ἀναπέμπει καὶ ὑγραίνει τὴν γῆν πᾶσαν, εἰ δὲ ὁμβροὶ πλεονεκτοῖεν, ἴσχει αὐτοὺς συγκεκλεισμένους, ὃ δὲ τῶν ἀνέμων πῖθος ταῦτόν, οἶμαι, τῷ τοῦ Αἰόλου ἀσκήνῳ πράττει, παρανογιγνύντες γὰρ τὸν πύλον ἕνα τῶν ἀνέμων ἀνιᾶσιν ἐμπνεῖν ὥρα κἀντεῦθεν ἢ γῇ ἔρρωται. θεῶν δὲ ἀγάλασιν ἐντυχεῖν φασιν, εἰ μὲν Ἰνδοῖς ἢ Αἰγυπτίοις, θαῦμα οὐδέν, τὰ δὲ γε ἀρχαιότατα τῶν παρ' Ἑλλήσι τό τε τῆς Ἀθηναῖς τῆς Πολιάδος καὶ τὸ τοῦ Ἀπολλωνος τοῦ Ἀηλίου
- 30 καὶ τὸ τοῦ Διόνυσου τοῦ Λιμναίου καὶ τὸ τοῦ Ἀμυκλαίου καὶ ὅποσα δὲ ἀρχαῖα, ταῦτα ἰδρύνεσθαι

1. φθέγγεσθαι. l. ib. ὄχθου. v. 2. βλέψας δὲ. a. ib. εἰς τὸν. l. s. ib. ἤκομεν ἀτεχνῶς. l sic ordine restituto.
4. σὲ δ' ἤκειν. l. 5. αὐτὸν. v. ib. πυθαγόρειον. v.
6. τοῦ δὲ ὄχθου. p. ib. τὴν τῶν Ἀθηναίων. o. 7. πετρῶν. v. ib. περιήκουσα. v. 8. διχηλᾶ. l. ib. γενειάδος
τύπου. v. ib. προσώπων. f, v, l et s ante corr. προσώ. a. 9. ἀπειρεῖατο. E. 10. ἱκανῶς. v. 11. τὰς πέτρας. p.
(sic. corr.) 13. οἱ μὲν. o. 14. οὐτ' αὖ. B. οὐτ' ἄν. C, E. 15. τὸν. v. ib. ἰδεῖν δὲ. C, a. ἰδεῖν τε. m, o. ib. πρῶ-
τον. C. πρῶτα. E. 16. τὴν ἀνγὴν. 1, m. τὴν γῆν. s. a sec. m. fuerat γῆν. τὴν γῆν. f, v, l. (sed in l. corr. πηγῇν.)
τὴν . . . γῆν. a. ἴσ. γῆν. m. τὴν ἀτμήν. o. 17. αὐτὴν. v. ἀτμήν. o. 18. θερμοῦ. C, a, m. θερμοῦσιν. o. ib. σαν-
δαράκιν. 1, f, v, Hu. σανδαράκιν. l, s, E. σανδαράκινον. E. ib. εἶναι ὑπ'. v. ib. αὐτὸ γῇ. π. αὐτὸ ἀνγῇ. p. 19.
πίνοι. p, f. πίνοι. π, v, l, s, E. ib. ἀνασπῶν. a. 20. οὐ — μολυβδόωδη. E. 443. 21. ὑπερχυθῆναι. v. 22. το-
σοῦτον. o. ib. ἐνταῦθα οἱ Ἰνδοί. p. 23. συγγνώμης. a. 24. φησί. 2, a. ib. πύλους. p. ib. ὄντες. s, a et m, ubi γρ.
ὄντε. 25. ὁμβρῶν. 2, a. 27. παρανογιγνύντες. s ante corr. ib. τῶν πύλων ἕνα. 2, a, m. ib. ἀνιᾶσιν. v. 28. ἐντύ-
χοις. 2, a. 30. Διόνυσον τοῦ Λημναίου. p, f, l. Δ. τοῦ Λημνίου. π. Δ. τοῦ Ὀλημνάνου. v. Διόνυσον. s, E. Dionysi.
Rh. ib. ἢ ὅποσα. v. ib. ὅποσα δὲ α. 1 et m. γρ. δὲ α. ὅποσα ὥδε α. 2, E.

τε τοὺς Ἰνδοὺς τοὺτους καὶ νομίζειν Ἑλληνικοῖς ἦθεσι, φασὶ δ' οἰκεῖν τὰ μέσα τῆς Ἰνδικῆς. καὶ τὸν ὄχθον ὁμφαλὸν ποιοῦνται τοῦ λόφου τούτου, πῦρ τε ἐπ' αὐτοῦ ὀργιάζουσιν, ὃ φασιν ἐκ τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων αὐτοὶ ἔλκειν· τούτω καὶ τὸν ὕμνον ἡμέραν ἅπασαν ἐς μεσημβρίαν ἔδουσιν.

Ὅποιοι μὲν δὴ καὶ οἱ ἄνδρες καὶ ὅπως οἰκοῦντες τὸν ὄχθον, αὐτοὺς ὁ ἀνὴρ δεισὶν· ἐν μὲν 105 xv γὰρ τῶν πρὸς Αἰγυπτίους ὁμιλιῶν „εἶδον“ φησὶν „Ἰνδοὺς Βραχμῆνας οἰκοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐκ ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἀτειχίστως τετειχισμένους, καὶ οὐδὲν κεκτημένους ἢ τὰ πάντων“ ταυτί δὲ ἐκεῖνος μὲν σοφώτερον ἔγραψεν, ὃ δὲ γε Δάμης φησὶ χαμευνία μὲν αὐτοὺς χρῆσθαι, τὴν γῆν δὲ ὑποστρωνύναι πόας, ἃς ἂν αὐτοὶ αἰρῶνται, καὶ μετεωροποροῦντας δὲ ἰδεῖν ἀπὸ τῆς γῆς ἐς πῆχεις 801 δύο, οὐ θαυμαστοῦ ἐνεκα, τὸ γὰρ φιλότιμον τοῦτο παραιεῖσθαι τοὺς ἄνδρας, ἀλλ' ὅποσα τῷ Ἠλίῳ ξυναποβαίνοντες τῆς γῆς θρῶσιν, ὥς πρόσφορα τῷ θεῷ πράττοντες. τό τοι πῦρ, ὃ ἀπὸ τῆς 10 ἀκτίνος ἐπισπῶνται καίτοι σωματοειδὲς ὃν οὔτε ἐπὶ βωμοῦ καλεῖν αὐτοὺς οὔτε ἐν ἱπνοῖς φυλάττειν, ἀλλ' ὥσπερ τὰς ἀνγὰς, αἱ ἐξ ἡλίου τε ἀνακλῶνται καὶ ὕδατος, οὕτω μετέωρόν τε ὀραῖσθαι αὐτὸ καὶ σαλεῦον ἐν τῷ αἰθέρι. τὸν μὲν οὖν δὴ Ἠλίον ὑπὲρ τῶν ὠρῶν, ἃς ἐπιτροπεύει αὐτός, ἴν' ἐς καιρὸν τῇ γῇ ὧσι καὶ ἡ Ἰνδικὴ εὖ πράττῃ, νύκτωρ δὲ λιπαροῦσι τὴν ἀκτῖνα μὴ ἄχθεσθαι τῇ νυκτί, μένειν δέ, ὥς ὑπ' αὐτῶν ἦχθῃ. τοιοῦτον μὲν δὴ τοῦ Ἀπολλωνίου τὸ „ἐν τῇ γῇ τε εἶναι τοὺς Βραχ- 15 μῆνας καὶ οὐκ ἐν τῇ γῇ“, τὸ δὲ „ἀτειχίστως τετειχισμένους“ δηλοῖ τὸν ἀέρα, ὑφ' ᾧ ζῶσιν, ὑπαιθριοὶ γὰρ δοκοῦντες αὐλλέεσθαι σκιάν τε ὑπεραῖρουσιν αὐτῶν καὶ ὕντος οὐ ψεκάζονται καὶ ὑπὸ τῷ Ἠλίῳ εἰδὶν, ἐπειδὴν αὐτοὶ βούλονται. τὸ δὲ „μὴδὲν κεκτημένους τὰ πάντων ἔχειν“ ὧδε ὁ Δά- 106 μης ἐξηγεῖται· πηγαί, ὅποσαι τοῖς βάκχοις παρὰ τῆς γῆς ἀναθρῶσκουσιν, ἐπειδὴν ὁ Διώνυσος αὐτοὺς τε καὶ τὴν γῆν σείσῃ, φοιτῶσι καὶ τοῖς Ἰνδοῖς τούτοις ἐστιωμένοις τε καὶ ἐστιῶσιν· εἰκότως 20 οὖν ὁ Ἀπολλώνιος τοὺς μὴδὲν μὲν ἐκ παρασκευῆς, αὐτοσχεδίως δέ, ἃ βούλονται, πορίζομένους, ἔχειν φησὶν, ἃ μὴ ἔχουσιν. κομᾶν δὲ ἐπιτηδεύουσιν, ὥσπερ Λακεδαιμόνιοι πάλαι καὶ Θούριοι Ταραντῖνοι τε καὶ Μήλιοι καὶ ὅποσοις τὰ Λακωνικά ἦν ἐν λόγῳ, μίτραν τε ἀναδοῦνται λευκὴν, καὶ γυμνὸν αὐτοῖς βάδισμα καὶ τὴν ἐσθῆτα ἐσχηματίζοντο παραπλησίως ταῖς ἐξωμίσι. ἡ δὲ ὕλη τῆς ἐσθῆτος ἔριον αὐτοφυῆς ἡ γῇ φύει, λευκὸν μὲν ὥσπερ τὸ Παμφύλων, μαλακώτερον δὲ τίχτει, ἡ 25 107 πιμελὴ οἷα ἔλαιον ἀπ' αὐτοῦ λείβεσθαι. τοῦτο ἱερὰν ἐσθῆτα ποιοῦνται καὶ εἴ τις ἕτερος παρὰ τοὺς Ἰνδοὺς τοὺτους ἀνασπάσῃ αὐτό, οὐ μεδίεται ἡ γῇ τοῦ ἔριου. τὴν δὲ ἰσχὺν τοῦ δακτυλίου καὶ τῆς ῥάβδου, ἃ φορεῖν αὐτοὺς ἄμφω, δύνασθαι μὲν πάντα, δύω δὲ ὀροῇτω τετιμησθαι.

Προσιόντα δὲ τὸν Ἀπολλώνιον οἱ μὲν ἄλλοι σοφοὶ προσήγοντο ἀσπαζόμενοι ταῖς χερσίν, ὃ δὲ 108 xvi Ἰάργας ἐκάθητο μὲν ἐπὶ δίφρου ὑψηλοῦ — χαλκοῦ δὲ μέλανος ἦν καὶ πεποικιλτο χρυσοῖς ἀγάλμα- 30 σιν, οἱ δὲ τῶν ἄλλων δίφροι χαλκοὶ μὲν, ἄσημοι δὲ ἦσαν, ὑψηλοὶ δὲ ἦτον, ὑπεκάθητο γὰρ τῷ Ἰάργῃ — τὸν δὲ Ἀπολλώνιον ἰδὼν φωνῇ τε ἡσπάσατο Ἑλλάδι καὶ τὰ τοῦ Ἰνδοῦ γράμματα ἀπῆ-

ἐπ' 2. ἀπ' α. 1. ἀπ' α. 2, a, m. ἐπ' α. ο. 3. αὐτὸ. a, m. 4. δὴ οἱ α. π. 5. φασιν. 2, a. 6. καὶ τὰ. ο. 7. μὲν. ἦν ἦν om. l et s. a pr. m. ib. χαμευνία. s, a. ib. τῇ γῇ δὲ. π. et Piers. Verisim. 145. τῇ γῇ δὲ. p. τῇ δὲ γῇ. 2, E. s. αἰρῶνται. v. αἰρῶνται. a. 9. τί γὰρ. v. 10. πράττοντες. C, E. Fo: πράττοντας. 13. τὸν μὲν οὖν δὴ ἡλίον. π. τὸν μὲν δὴ ἡλίον. p. μεθ' ἡμέραν μὲν οὖν ἡλίον. 2, E. 15. μὲν εἶναι. v. 16. ἐφ' ᾧ. p. 17. αὐτῶν. π. αὐτῶν. E. 18. ἐπειδὴ. o. ib. πάντα. p. 19. ἀναθρῶσκουσιν. 1. et m. γρ. ἀναθρῶσκουσιν. ἐκθρῶσκουσιν. 2, E. ib. ἐπειδὴ. o. 22. φασιν. s. ib. κομῶσι δὲ οὗτοι οἱ Ἰνδοὶ ὥσπερ — Θούριοι, μίτραν τε — μαλακώτερον δὲ. Φ. (326, b, 26). 26. ἡ πιμελὴ. π, v. l ex corr., o. ἡ πιμελὴ. p, f, s, m. ἡ ἡ πιμελὴ. a. ἡ. om. v. Fo: καὶ ἡ π. aut ἡ δὲ πιμελὴ. α

quod J proposuit Observ. in Acl. H. A. 40. ib. οἷα. m, o. οἷα, 1, f, l, s, a. ol. v. ib. ἐπ' αὐτοῦ. π, o. ἐπ' αὐτοῦ. p, f, s, a, m. ὑπ' αὐτοῦ. v. ib. τοῦτο ἱερὰν ἐσθῆτα ποιοῦνται καὶ μόνοις αὐτοῖς ἀνασπᾶται τῆς γῆς, φοροῦσι δὲ καὶ δακτύλιον καὶ ῥάβδον. Φ. (326, b, 31). 28. δύο. v.

30. ἰάχαρ. v. (sic semper). ib. χαλκοῦ δὲ μ. οὗτος ἦν κ. π. γρ. α. 'E. 444. 31. οἱ δὲ τῶν ἄλλων μετ' αὐτὸν διαβάλλον διφροὶ χαλκοὶ μὲν, φησὶν, ἄσημοι δ' ἦσαν καὶ ἦτον ὑψηλοί. 'E. 444. ib. δὲ τῷ l. v. 32. τε. om. v. ib. Ἑλλάδι. π, s, E, 'E. ceteri om.

τει. θαυμάσαντος δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου τὴν πρόγνωσιν καὶ γράμμα γε ἔν ἔφη λείπειν τῇ ἐπιστολῇ,
 δέλτα εἰπὼν, παρῆλθε γὰρ αὐτὸν γράφοντα. καὶ ἐφάνη τοῦτο ὧδε ἔχον· ἀναγνόντες δὲ τὴν ἐπιστο-
 λὴν „πῶς“, ἔφη „ὦ Ἀπολλώνιε, περὶ ἡμῶν φρονεῖτε;“ „πῶς“ εἶπεν „ἢ ὡς δηλοῖ τὸ ὑμῶν ἔνεκα
 ἦκειν με ὁδόν, ἢν μήπω τις τῶν ὄθεν περ ἐγὼ ἀνθρώπων;“ „τί δὲ ἡμᾶς πλέον οἶε σπαντοῦ γι-
 5 γνώσκουν;“ „ἐγὼ μὲν“ εἶπε „σοφώτερά τε ἡγοῦμαι τὰ ὑμέτερα καὶ πολλῷ θειότερα, εἰ δὲ μηδὲν
 πλέον ὢν οἶδα παρ’ ὑμῖν εὔροιμι, μεμαθηκὼς ἂν εἶην καὶ τὸ μηκέτ’ ἔχειν ὅ τι μάθοιμι.“ ὑπολα-
 βὼν οὖν ὁ Ἰνδὸς „οἱ μὲν ἄλλοι“ ἔφη „τοὺς ἀφικνουμένους ἐρωτῶσι, ποταποὶ τε ἤκουσι καὶ ἐφ’
 10 ὅ τι, ἡμῖν δὲ σοφίας ἐπιδείξιν πρῶτην ἔχει τὸ μὴ ἀγνοῆσαι τὸν ἥκοντα. ἔλεγχε δὲ πρῶτον τοῦτο.“
 καὶ εἰπὼν ταῦτα πατρόθεν τε διήει τὸν Ἀπολλώνιον καὶ μητρόθεν καὶ τὰ ἐν Αἰγαῖς πάντα καὶ ὡς
 15 προσῆλθεν αὐτῷ ὁ Δάμις καὶ εἰ δὴ τι ἐσπούδασαν ὁδοιποροῦντες ἢ σπουδάζοντες ἑτέρου εἶδον,
 πάντα ταῦθ’ ὥσπερ κοινωνήσας αὐτοῖς τῆς ἀποδημίας ὁ Ἰνδὸς ἀπνευστί τε καὶ σαφῶς εἰρηκεν. ἐκ-
 πλαγέντος δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου καὶ ὁπόθεν ἥδει, ἐπερομένου „καὶ σὺ μέτοχος“ ἔφη „τῆς σοφίας
 ταύτης ἦκεις, ἀλλ’ οὐπω πάσης.“ „διδάξῃ οὖν με“ ἔφη „τὴν σοφίαν πᾶσαν;“ „καὶ ἀφθόνως γε,
 εἶπε „τοῦτ’ γὰρ σοφώτερον τοῦ βασκαίνειν τε καὶ κρύπτειν τὰ σπουδῆς ἄξια, καὶ ἄλλως, Ἀπολ-
 20 λώνιε, μεστόν σε ὁρῶ τῆς μνημοσύνης, ἢν ἡμεῖς μάλιστα θεῶν ἀγαπῶμεν.“ „ἢ γὰρ καθεώρακας,
 εἶπεν „ὅπως πέφυκα;“ „ἡμεῖς“, ἔφη „ὦ Ἀπολλώνιε, πάντα ὁρῶμεν τὰ τῆς ψυχῆς εἶδη ξυμβόλοις
 αὐτὰ μυρίοις ἐξιχνεύοντες. ἀλλ’ ἐπεὶ μεσημβρία πλησίον καὶ τὰ πρόσφορα τοῖς θεοῖς χρὴ παρα-
 σκευάσαι, νῦν μὲν ταῦτ’ ἐκπονῶμεν, μετὰ ταῦτα δέ, ὅποσα βούλει, διαλεγώμεθα, παρατρέχαντε δὲ
 25 πᾶσι τοῖς θρωμένοις.“ „νῆ Δί“, εἶπεν „ἀδικοῖην ἂν τὸν Κανέασον καὶ τὸν Ἰνδόν, οὓς ὑπερβᾶς
 30 δι’ ὑμᾶς ἦκα, εἰ μὴ πάντων ἐμφοροῖμην ὦν δρόγητε.“ „ἐμφοροῦ“ ἔφη „καὶ ἴωμεν.“ ἐλθόντες οὖν
 ἐπὶ πηγὴν τινα ὕδατος, ἣν φησὶν ὁ Δάμις ἰδὼν ὕστερον εἰκέναι τῇ ἐν Βοιωτοῖς Αἰρκῇ, πρῶτα
 μὲν ἐγυμνώθησαν, εἶτα ἐχρίσαντο τὰς κεφαλὰς ἡλεκτροῦδι φαρμάκῳ, τὸ δὲ οὕτω τι τοὺς Ἰνδοὺς
 ἔθαλπευ, ὡς ἀτμίξειν τὸ σῶμα καὶ τὸν ἰδρωτὰ χωρεῖν ἀστακτί, καθάπερ τῶν πυρὶ λουομένων,
 εἶτα ἔρριψαν ἑαυτοὺς ἐς τὸ ὕδωρ καὶ λουσάμενοι ὧδε πρὸς τὸ ἱερὸν ἐβάδιζον ἐστεφανωμένοι καὶ
 35 μεστοὶ τοῦ ὕμνου. περιστάντες δὲ ἐν χοροῦ σχήματι καὶ κορυφαῖον ποιησάμενοι τὸν Ἰάρχαν ὀρθαῖς
 109 ταῖς ῥάβδοις τὴν γῆν ἐπληξαν, ἣ δὲ κυρτωθεῖσα δίκην κύματος ἀνέπεμψεν αὐτοὺς ἐς δίπηχυν τοῦ
 ἕρους. οἱ δὲ ἦδον ὠδὴν, ὁποῖος ὁ παιὰν ὁ τοῦ Σοφοκλέους, ὃν Ἀθήνησι τῷ Ἀσκληπιῷ ἔδουσιν.
 ἐπεὶ δὲ ἐς τὴν γῆν κατήσαν, καλέσας ὁ Ἰάρχας τὸ μειράκιον τὸ τὴν ἄγκυραν φέρον „ἐπιμελήθητι“
 ἔφη „τῶν Ἀπολλωνίου ἐταίρων.“ ὁ δὲ πολλῷ θᾶπτον ἢ οἱ ταχεῖς τῶν ὀρνίθων πορευθεῖς τε καὶ
 30 ἐπανελθὼν „ἐπιμεμέλημαι“ ἔφη. Θεραπεύσαντες οὖν τὰ πολλὰ τῶν ἱερῶν ἀνεπαύοντο ἐν τοῖς
 θάλαμοις, ὁ δὲ Ἰάρχας πρὸς τὸ μειράκιον „ἔκφερε“ εἶπε „τῷ σοφῷ Ἀπολλωνίῳ τὸν Φραώτου θρό-
 35 νον, ἵν’ ἐπ’ αὐτοῦ διαλέγοιτο.“ ὡς δὲ ἐκάθισεν „ἐρώτα“, ἔφη „ὅ τι βούλει, παρ’ ἀνδρας γὰρ
 ἦκεις πάντα εἰδότες.“ ἤρετο οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, εἰ καὶ αὐτοὺς ἴσασιν, οἴόμενος αὐτόν, ὥσπερ
 Ἕλληνες, χαλεπὸν ἡγείσθαι τὸ ἑαυτὸν γινῶναι, ὁ δὲ ἐπιστρέψας παρὰ τὴν τοῦ Ἀπολλωνίου δόξαν
 35 „ἡμεῖς“ ἔφη „πάντα γινώσκομεν, ἐπειδὴ πρῶτους ἑαυτοὺς γινώσκουμεν, οὐ γὰρ ἂν προσέλθοι
 τις ἡμῶν τῇ φιλοσοφίᾳ ταύτῃ μὴ πρῶτον εἰδὼς ἑαυτόν.“ ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἀναμνησθεὶς ὦν τοῦ

1. γράμμα τε. f. 2. αὐτὸν. f, l, v. 3. τὸ ἡμῶν. π. 4. ὁδὸν ἦκειν με. f, l, v. ib. τί δαί. f, l. ib. σπαντόν.
 f. 5. τε. om. p. 6. εἶην ἂν, f, l. εἶη ἂν. v. ib. μηκέτ’ ἔχειν. B. μὴ κατέχειν. C, E. 7. ὁ. om. v. ib. ποταποὶ
 ἤκουσι. f, v, l. 8. ἐπιδείξιν. om. p. ib. ἔλεγχε δὲ. 1. ἔλεγχε δὲ. f, l, v. ἔλεγχε δὲ δὴ. s, E. ib. τοῦτο πρῶτον. f,
 v, l. 10. σπουδάζοντες ἑτέρω. p, f, v, l. 12. ἦθη. v. 13. ἀλλ’. om. π et s a pr. m. ib. διδάξεις. v. 15. ἦν μά-
 λιστα. p. 16. ψυχῆς ἦθη. v. 17. ἀνιχνεύοντες. v. 22. ἐχρίσαντο. a, m. 23. ἀστακτί χωρεῖν. l. correcto ordine.
 ib. καὶ τῶν. m. 24. αὐτοὺς. f. 25. περιστάντες ἐν. f. ib. Ἰάρχην. a. 28. φέρον. π, v. 30. τὰ λοιπὰ. f, v, l.
 33. εἴρετο. v. ib. αὐτό. p. 34. ὑποστρέψας. f, v, l. 35. ἐπειδὴ — γινώσκουμεν. v, l, om. ib. ἑαυτοὺς. π. αὐτοὺς.
 p, s, a. αὐτοὺς. m, o. ib. οὐ γὰρ ἂν προσέλθοι. f, v, l. οὐ γὰρ προσέλθοι. 1, s, E.

Φραστόν ἤκουσε καὶ ὅπως ὁ φιλοσοφῆσειν μέλλον ἑαυτὸν βασιλεύσας ἐπιχειρεῖ, τούτῳ ξυνεχώρησε τῷ λόγῳ, τουτί γὰρ καὶ περὶ ἑαυτοῦ ἐπέπειστο. πάλιν οὖν ἤρετο, τίνας αὐτοὺς ἡγοῖντο, ὁ δὲ „θεοὺς“ εἶπεν, ἐπερομένου δὲ αὐτοῦ, διὰ τί, „ὅτι“ ἔφη „ἀγαθοὶ ἐσμεν ἄνθρωποι.“ τοῦτο τῷ Ἀπολλωνίῳ τοσαύτης ἔδοξεν εὐπαιδευσίας εἶναι μεστόν, ὥς εἰπεῖν αὐτὸ καὶ πρὸς Διομετιανὸν ὅστερον ἐν τοῖς ὑπὲρ ἑαυτοῦ λόγοις. ἀναλαβὼν οὖν τὴν ἐρώτησιν „περὶ ψυχῆς δὲ“ εἶπε „πῶς φρο-
νεῖτε;“ „ὥς γε“ εἶπε „Πυθαγόρας μὲν ὑμῖν, ἡμεῖς δὲ Αἰγυπτίοις παρεδώκαμεν.“ „εἰποὺς ἂν οὖν,“ ἔφη „καθάπερ ὁ Πυθαγόρας Εὐφορβὸν ἑαυτὸν ἀπέφηνεν, ὅτι καὶ σύ, πρὶν ἐς τοῦθ' ἦκειν τὸ σῶμα, Τρώων τις ἢ Ἀχαιῶν ἦσθα ἢ ὁ δαῖνα;“ ὁ δὲ Ἰνδὸς „Τροία μὲν ἀπώλετο“ εἶπεν „ὑπὸ τῶν πλευσάντων Ἀχαιῶν τότε, ὑμᾶς δὲ ἀπολωλέκασιν οἱ ἐπ' αὐτῇ λόγοι· μόνους γὰρ ἄνδρας ἡγούμενοι τοὺς ἐς Τροίαν στρατεύσαντας ἀμελεῖτε πλειόνων τε καὶ θειότερων ἀνδρῶν, οὓς ἢ τε ὑμετέρα γῆ¹⁰ καὶ ἡ Αἰγυπτίων καὶ ἡ Ἰνδῶν ἡνεγκεν. ἐπεὶ τοίνυν ἤρου με περὶ τοῦ προτέρου σώματος, εἰπέ μοι, τίνα θαυμασιώτερον ἡγῇ τῶν ἐπὶ Τροίαν τε καὶ ὑπὲρ Τροίας ἐλθόντων;“, „ἐγὼ“ ἔφη „Ἀχιλλεῖα τὸν Πηλέως τε καὶ Θέτιδος, οὗτος γὰρ δὴ κάλλιστός τε εἶναι τῷ Ὀμήρῳ ὕμνηται καὶ παρὰ πάντας τοὺς Ἀχαιοὺς μέγας ἔργα τε αὐτοῦ μεγάλα οἶδε. καὶ μεγάλων ἀξιοὶ τοὺς Αἰαντάς τε καὶ Νιρ-
ρέας, οἱ μετ' ἐκείνων καλοὶ τε αὐτῷ καὶ γενναῖοι ἔδοιντο.“ „πρὸς τοῦτον,“ ἔφη „Ἀπολλώνιε, καὶ τὸν πρόγονον θεῶν τὸν ἐμὸν, μᾶλλον δὲ τὸ πρόγονον σῶμα, τουτί γὰρ καὶ Πυθαγόρας Εὐφορ-
βον ἡγεῖτο. ἦν τοίνυν“ ἔφη „χρόνος, ὅτ' Αἰθίοπες μὲν ὄκουν ἐνταῦθα, γένος Ἰνδικόν, Αἰθιοπία¹⁵ δ' οὐπω ἦν, ἀλλ' ὑπὲρ Μερόην τε καὶ Καταδούπους ὠριστο Αἰγυπτος, αὐτὴ καὶ τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου παρεχομένη καὶ ταῖς ἐκβολαῖς ξυναπολήγουσα. ὃν μὲν δὴ χρόνον ὄκουν ἐνταῦθα οἱ Αἰθίοπες ὑποκείμενοι βασιλεῖ Γάγγῃ, ἢ τε γῆ αὐτοὺς ἱκανῶς ἔφερβε καὶ οἱ θεοὶ σφῶν ἐπεμελοῦντο, ἐπεὶ δὲ²⁰ ἀπέκτειναν τὸν βασιλέα τοῦτον, οὔτε τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς καθαροὶ ἔδοξαν, οὔτε ἡ γῆ ξυνεχώρει αὐτοῖς ἵστασθαι, τὴν τε γὰρ σποράν, ἣν ἐς αὐτὴν ἐποιούντο, πρὶν ἐς κάλυκα ἦκειν, ἔφθειρε τοὺς τε τῶν γυναικῶν τόκους ἀτελεῖς ἐποίει καὶ τὰς ἀγέλας πονήρως ἔβασκε, πόλιν τε ὅποι βάλοιτο. ὑπεδίδου ἡ γῆ καὶ ὑπεχώρει κάτω. καὶ γὰρ τι φάσμα τοῦ Γάγγου προσιόντας αὐτοὺς ἤλανεν ἐνταραττόμενον τῷ ὁμίλῳ, ὃ οὐ πρότερον ἀνῆκε, πρὶν γε δὴ τοὺς αὐθέντας καὶ τοὺς τὸ αἷμα χω-
ροῖς πράξαντας τῇ γῇ καθιερεύσαμεν. ἦν δὲ ἄρα ὁ Γάγγης οὗτος δεκάπηγος μὲν τὸ μῆκος, τὴν δὲ ὠραν οἷος οὐπω τις ἀνθρώπων, ποταμοῦ δὲ Γάγγου παῖς· τὸν δὲ πατέρα τὸν ἑαυτοῦ τὴν Ἰνδικὴν ἐπικλύζοντα αὐτὸς ἐς τὴν Ἐρυθρὰν ἔτρεψε καὶ διήλλαξεν αὐτὸν τῇ γῇ, ὅθεν ἡ γῆ ζῶντι μὲν ἀφθονα ἔφερεν, ἀποθανόντι δὲ ἐτιμῶρει. ἐπεὶ δὲ τὸν Ἀχιλλεῖα Ὀμηρος ἄγει μὲν ὑπὲρ Ἑλένης ἐς Τροίαν, φησὶ δὲ αὐτὸν δώδεκα μὲν πόλεις ἐκ θαλάττης ἥρηκέναι, περὶ δὲ ἑνδεκα, γυναικὰς τε ὑπὸ τοῦ βα-
σιλέως ἀφαιρεθέντα ἐς μῆνιν ἀπενεχθῆναι, ὅτε δὴ ἀτεράμονα καὶ ὠμὸν δόξαι, σκεψώμεθα τὸν Ἰν-
δὸν πρὸς ταῦτα· πόλεων μὲν τοίνυν ἐξήκοντα οἰκιστὴς ἐγένετο, αἵπερ εἰσὶ δοκιμώτατοι τῶν τῆδε

1. τοῦτο. π., s. 2. παρ' ἑαυτοῦ. o. περὶ αὐτοῦ. l. ib. αὐτοῦς. s. Hu. αὐτοῦς. l. E. 3. θεοὺς εἰ εἶπεν. π. Fo: θεοὺς εἶναι, εἶπεν. 4. εὐπαιδευσίας. v. ib. αὐτὸν. p, f, v. l. 5. ψυχῆς δὲ. s. ib. ἔφη, πῶς. l. v. 6. ὑμεῖς δὲ. m. ib. παρεδώκαμεν. f, v, l. 8. ἦσθα. s. E. ἦς. p, f, v. l. ἦσθον. π. 9. λόγον. v. 11. καὶ Αἰγυπτίων καὶ Ἰνδῶν. v. 12. Τροίαν καὶ. f, l. 13. εἶναι. om. v. 14. ἡδε. o. ib. μεγάλα. p. ib. ἀξιοί. π., s. E. ἀξιοῦν. p, f, v. l. ib. Νιρέα. f. 15. ἔδοιντο. C, E. Fo: ἔδοιντο. 16. τουτί — ἡγεῖτο. om. π. 17. ἡγεῖται. p. 21. τούτων. p. ἵστασθ. ib. ἐτι καθαροί. f, v, l. ib. ἡ. om. v, l. 22. δεξασθαι. v sic corr. 23. πονήρως. v, l. ib. πόλιν δὲ. o. ib. βάλοιντο. v. 24. καὶ φάσμα. p, f, v, l. ib. προσιόντας. v. 25. αὐθέντας. p. ib. χωρὶς. om. p. χωρὶς. Spengel. 26. καθιερεύσαμεν. f, v, l. ib. Σ. v. Γάγγης. Γάγγης βασιλεὺς Αἰθιοπῶν (ὃν ἀπέκτεινεν Ἀλέξανδρος) δεκάπηγος τὸ μῆκος, τὴν δὲ ὠραν — ἐπάγειν τῇ πόλει. 27. οἷος. om. v et ΣC. ib. δὲ. om. ΣC. 28. ἐπικλύζοντα. p. ib. ἔτρεψε. s. ib. ἡ. om. E. restituit etiam J ad Athen. 101. 29. ἀποθανόντα. Σ edd. vett. ib. Ἑλένης. l. 30. φασί. f, v. ib. δέδεκα. l. ib. γυναικὰς τε. π., s, a, m. γυναικὰς δὲ. p, f, v, o. Σ. 31. ἀχθῆναι. ΣB, E. ἀπενεχθέντος. ΣC. ib. ὅτε δὲ. Σ. 32. δοκιμώτατοι. 1, s, v, E. δοκιμώταται. f, l. Σ.

III, 21. 22 23. p. 112. 113

φῆσεις ἢ τὸ περιβεβλημέναι Μαλέαν τε καὶ Σούνιον χαλινώσας ἐκφερομένην τὴν ναῦν, καὶ τὸ κατὰ 114
 πρῶμαν τε καὶ πρῶραν τῶν ἀνέμων, ὁπόθεν ἐκδοθήσονται, σαφῶς διεγνωσκέναι ἐρημάτων τε ὑπερ-
 ἄραι τὸ σκάφος ἐν Εὐβοίᾳ κοίλῃ, οὐπερ πολλὰ τῶν ἀκρωτηρίων ἀναπέπηγεν;“ ὁ δὲ Ἀπολλώνιος 115
 „ἐπεὶ με“ εἶπεν „ἐς κυβερνητικὸν ἐμβιβάζεις λόγον, ἄκουε, ὃ δοκῶ μοι τότε ὑγιῶς προᾶξαι· τὴν
 θάλατταν ποτε τῶν Φοινίκων λησταὶ ὑπεκάθητο καὶ ἐφοίτων περὶ τὰς πόλεις ἀναμανθάνοντες 5
 τίς τί ἄγοι. κατιδόντες οὖν ἐμπορίαν λαμπρὰν τῆς νεῶς οἱ τῶν ληστῶν προῆνοι διελέγοντό μοι
 ἀπολαβόντες με, πόσον τι μεθέξοιμι τοῦ ναύλου, ἐγὼ δὲ χιλίων ἔφην, ἐπειδὴ τέτταρες ἐκυβέρων
 τὴν ναῦν. „οἰκία δὲ“ ἔφασαν „ἔστι σοι;“ „καλύβη πονηρά“ ἔφην „περὶ τὴν νῆσον τὴν Φάρον,
 οὐ πάλα ποτὲ ὁ Πρωτεύς ὤκει.“ „βούλοιο ἂν οὖν“ ἤροντό με „γενέσθαι σοι γῆν μὲν ἀντὶ θα-
 λάττης, οἰκίαν δὲ ἀντὶ τῆς καλύβης, τὸ δὲ ναῦλον δεκάκις τοῦτο κακῶν τε ἐξελεῖν μυρίων, ἃ ἀπὸ 10
 τῆς θαλάττης ἀνοιδούσης ἐγγράπτει τοῖς κυβερνώσιν;“ βούλεσθαι μὲν εἶπον, οὐ μὴν ἀρπαγῶν γε
 ἐμαυτὸν ἀξιοῦν, ὁπότε σοφώτερος ἐμαυτοῦ γέγονα καὶ στεφάνων ἡξίωμαι παρὰ τῆς τέχνης. προϊόν-
 των δ’ αὐτῶν καὶ βαλάντια μοι δραχμῶν μυρίων δώσειν φασκόντων, εἰ γενοίμην αὐτοῖς, ὃ ἐβού-
 λοντο, λέγειν ἤδη παρεκελευσάμην ὥς μηδὲν ἐλλείψων τοῦ πᾶς ἀνὴρ γενέσθαι σφίσι· λέγουσι δὲ 15
 μελεδωνοὶ μὲν εἶναι ληστῶν, δεῖσθαι δὲ μου μὴ ἀφελέσθαι αὐτοὺς τὸ τὴν ναῦν ἐλεῖν, μηδὲ ἐς 15
 ἄστυ ἐκπλεῦσαι, ὁπότε ἐκείθεν ἄροιμι, ἀλλ’ ὑφορμίσασθαι τῷ ἀκρωτηρίῳ, τὰς ναῦς γὰρ τὰς λη-
 στρικὰς ἐν περιβολῇ ἐστάναι, καὶ ὁμνύναι μοι ἐβούλοντο μήτ’ αὐτόν με ἀποκτενεῖν καὶ ἀνήσειν δὲ τὸν
 θάνατον οἷς ἂν ἐγὼ παραιτώμαι. ἐγὼ δὲ νουθετεῖν μὲν αὐτοὺς οὐκ ἀσφαλὲς ἐμαυτῷ ἡγνούμην δέσας
 μὴ ἀπογνόντες ἐμβάλλωσι μετεώρῳ τῇ νηὶ καὶ ἀπολώμεθά που τοῦ πελάγους, ὥς δὲ ὑπόρρησα,
 ἃ ἐβούλοντο, ὁμνύναι ἔφην αὐτοὺς δεῖν ἢ μὴν ἀληθεύσειν ταῦτα. ὁμοσάντων τοίνυν, καὶ γὰρ ἐν 20 115
 ἱερῷ διελέγοντο, „χωρεῖτε“ ἔφην „ἐπὶ τὰ τῶν ληστῶν πλοῖα, ἡμεῖς γὰρ νύκτωρ ἀφήσομεν.“ καὶ πι-
 θανώτερος ἐδόκουν εἶτι περὶ τοῦ νομίσματος διαλεγόμενος, ὥς δόκιμον ἀπαριθμηθεῖν μοι καὶ μὴ
 πρότερον ἢ τὴν ναῦν ἔλωσιν. οἱ μὲν δὲ ἐχώρουν, ἐγὼ δὲ ἤκα ἐς τὸ πέλαγος ὑπεράρας τοῦ ἀκρω-
 τηρίου.“ „ταῦτ’ οὖν“ εἶπεν ὁ Ἰάρχας „Ἀπολλώνιε, δικαιοσύνης ἡγῆ ἔργα;“ „καὶ πρὸς γε“ ἔφη
 „φιλικῶς, τὸ γὰρ μὴ ἀποδόσθαι ψυχὰς ἀνθρώπων, μηδ’ ἀπεμπολῆσαι τὰ τῶν ἐμπόρων χρη- 25
 μάτων τε κρείττω γενέσθαι ναύτην ὄντα πολλὰς ἀρετὰς οἶμαι ξυνειληφέναι.“ γελάσας οὖν ὁ Ἰνδὸς 116
 „ἔοικας“ ἔφη „τὸ μὴ ἀδικεῖν δικαιοσύνην ἡγεῖσθαι, τουτὶ δὲ οἶμαι καὶ πάντας Ἑλλήνας· ὥς γὰρ
 ἐγὼ ποτε Αἰγυπτίων δεῦρο ἀφικομένων ἤκουσα, φοιτῶσι μὲν ὑμῖν ἀπὸ τῆς Ρώμης ἡγεμόνες γυμνὸν
 ἡρμένοι πὸν πέλεκυν ἐφ’ ὑμᾶς, οὐπω γινώσκοντες, εἰ φαύλων ἄρξουσιν, ὑμεῖς δὲ, εἰ μὴ πωλοῖεν
 τὰς δίκας οὗτοι, φετὲ αὐτοὺς δικαίους εἶναι. τουτὶ δὲ καὶ τοὺς τῶν ἀνδραπόδων καπήλους ἀκούω 30
 ἐκεῖ πράττειν, εἰ γὰρ ἀφίκοντο κατάγοντες ὑμῖν ἀνδράποδα Καρικὰ καὶ τὸ ἥθος αὐτῶν ἐφερμη-
 νεύοιεν ὑμῖν, ἐπαινον ποιοῦνται τῶν ἀνδραπόδων τὸ μὴ κλέπτειν αὐτά. τοὺς μὲν δὲ ἄρχοντας,
 οἷς ὑποκείσθαι φετὲ, τοιούτων ἀξιοῦτε, καὶ λαμπρύνοντες αὐτοὺς ἐπαίνοις, οἷς περ τὰ ἀνδράποδα,

φῆσεις

1. τότε. v. ib. παραβλημέναι. s. ex corr. a, m. ib. μελέαν. a. ib. καὶ κατὰ. f, v. 3. σκάφος δὲ. f, v, l.
 ib. ἢ περ πολλὰ. p. καί περ πολλὰ. f, v, l. 4. ἐμβιβάζει. v. ib. ἄκουε οὐ. v. ib. δοκῶ. B, o, δοκεῖ. C, a, m. ib. τὴν

φ
 θάλατταν ποτὲ, τῶν. h, l. 6. τίς τί. l, s. τίς τι. E. 7. πόσον τί. E. ib. μεθέξοι. l. ib. ἔφη. v. 8. παρον. f.
 corr. al. m. πρῶρον. l. 9. οὐ ποτὲ. m, o. ib. οὖν. om. f, l. ib. ἤρετο. a, m. (corr. Hu.) ib. σοι. om. f, v, l.
 10. τὸν δὲ. v. 11. ἐγγράπτει. o et l ante erasionem. 12. προϊόντων. s, a, m. 13. βαλάντια. 2. 14.
 λέγειν ἤδη — σφίσι. Φ. (332, b, 6). ib. παρεκελευσάμην. 1, s, a, m. ΦΑ, B. παρεκελευσάμην. f, v, l.

ω
 r, o. 16. ὁπότε. E. 17. παραβολῇ. π et m. γρ. 18. ἂν. om. l. ib. παραιτούμαι. v. 19. ἐμβάλλωσι. v. 20. μήτ’
 αὐτὸν ἀποκτείνει. post ἐβούλοντο addunt C, E del. J. Mus. Rheu. 1828. p. 18. ib. ἐν τῷ νῶ. l. 24. ἔργα ἡγῆ. l.

ου
 ib. ἔφην. π, s, a, m. 28. ἐγὼ τε. p. ib. ἀπὸ τῆς Ρ. ὑμῖν. v. 29. ἄρξουσιν. v. ib. ὑμεῖς μὲν εἰ μὲν. v. 31. ἀφί-

κοντο. a. ib. καρικὰ. p. 33. οὐς. s, a, ib. τοιούτων. 1, s, E. τούτων. f, v, l. ib. λαμπρύνοντας. a, m. ib. οἷς περ. p.

III, 24. 25. p. 114. 115.

ζηλωτοὺς πέμπετε, ὥς οἴεσθε, οἱ δὲ γε σοφώτατοι ποιηταὶ ὑμῶν οὐδ' εἰ βούλεσθε δίκαιοί τε καὶ χρηστοὶ εἶναι, ξυγχωροῦσιν ὑμῖν γενέσθαι. τὸν γὰρ Μίνω τὸν αἰότῃ ὑπερβαλλόμενον πάντας καὶ δουλῶσάμενον ταῖς ναυσὶ τοὺς ἐπὶ θαλάττῃ τε καὶ ἐν θαλάττῃ δικαιοσύνης σκήπτρῳ τιμῶντες ἐν
 116 "Αἰδου καθίζουσι διαιτῶν ταῖς ψυχαῖς, τὸν δ' αὖ Τάνταλον, ἐπειδὴ χρηστός τε ἦν καὶ τοῖς φίλοις
 5 τῆς ὑπαρχούσης αὐτῷ παρὰ τῶν θεῶν ἀθανασίας μετεδίδου, ποτοῦ τε εἰργουσί καὶ σίτου. εἰσὶ δὲ
 οἱ καὶ λίθους αὐτῷ ἐπικρεμάσαντες δεινὰ ἐφρυβρίζουσι θέλω τε καὶ ἀγαθῷ ἀνδρὶ, οὐς ἐβουλόμην
 ἂν μᾶλλον λίμνην αὐτῷ περιβλύσαι νέκταρος, ἐπειδὴ φιλανθρωπῶς αὐτοῦ καὶ ἀφθόνως προῦπνε.
 καὶ ἅμα λέγων ταῦτα ἐπεδείκνυ ἀγαλμα ἐν ἀριστερᾷ, ᾧ ἐπεγέγραπτο ΤΑΝΤΑΛΟΣ. τὸ μὲν δὴ
 ἀγαλμα τετράπηχυν ἦν, ἀνδρὶ δὲ ἐφέκει πεντηκοντούτῃ καὶ τρόπον Ἀργολικὸν ἔσταλτο, παρήλλαττε
 10 δὲ τὴν χλαμύδα, ὥσπερ οἱ Θετταλοὶ, φιάλην τε προῦπνευ ἀποχωρῶσαν ἐνὶ διαφῶντι, ἐν ᾗ στάλαγμα
 ἐκάχλαζεν ἀκηράτου πόματος οὐχ ὑπερβλύζον τῆς φιάλης. ὅ τι μὲν οὖν ἡγοῦνται αὐτὸ καὶ ἐφ' ὅτῳ
 ἀπ' αὐτοῦ πίνουσι, δηλώσω αὐτίκα. πλὴν ἀλλὰ ἡγεῖσθαι χρὴ τὸν Τάνταλον μὴ τῇ γλώττῃ ἐφέντα,
 κοινωνήσαντα δὲ ἀνθρώποις τοῦ νέκταρος ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἐλαύνεσθαι, θεοῖς δὲ μὴ διαβεβλήσθαι
 αὐτόν, οὐ γὰρ ἂν, εἰ θεοῖς ἀπήχθετο, κριθῇναί ποτε ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν ἀγαθὸν θεοφιλεστάτων ὄν-
 15 των καὶ μηδὲν ἔξω τοῦ θεοῦ πραττόντων.

XXVI

Διατρίβοντας δὲ αὐτοὺς περὶ τὸν λόγον τοῦτον θόρυβος ἐκ τῆς κόμης προσέβαλεν, ἀφίκτο δὲ
 ἄρα ὁ βασιλεὺς μηδικώτερον κατεσκευασμένος καὶ ὄγκου μεστός. ἀχθεσθεῖς οὖν ὁ Ἰάσχος „εἰ δὲ
 Φραῶτης“ ἔφη „καταλύων ἐτύγγανεν, εἶδες ἂν ὥσπερ ἐν μυστηρίῳ σιωπῆς μεστὰ πάντα.“ ἐκ τού-
 του μὲν δὴ ξυνήκεν ὁ Ἀπολλώνιος, ὥς βασιλεὺς ἐκεῖνος οὐκ ὀλίγῳ μέρει, φιλοσοφία δὲ πάσῃ τοῦ
 117 20 Φραῶτου λείποιο, ὁρῶντες δὲ ἰδὼν τοὺς σοφοὺς καὶ μηδὲν παρασκευάζοντας, ὧν δεῖ τῷ βασι-
 λεὶ μετὰ μεσημβρίαν ἥκοντι „ποῖ“ ἔφη „ὁ βασιλεὺς διαιτῆσεται;“ „ἐνταῦθα“, ἔφασαν, ὧν γὰρ
 ἔνεκα ἥκει, νύκτωρ διαλεγόμεθα, ἐπειδὴ καὶ βελτίων ὁ καιρὸς πρὸς βουλὰς.“ „καὶ τράπεζα“ ἔφη
 „παρακίεσθαι ἥκοντι;“ „νῆ Δί“, εἶπε „παχεῖά τε καὶ πάντα ἔχουσα, ὅποσα ἐνταῦθα.“ „παχέως
 οὖν“ ἔφη „διαιτᾷσθε;“ „ἡμεῖς μὲν“ ἔφασαν „λεπτῶς, πλείονα γὰρ ἡμῖν ἔξὸν σιτίζεσθαι μικροῖς
 25 χαίρομεν, τῷ δὲ βασιλεὶ πολλῶν δεῖ, βούλεται γὰρ. σιτήσεται δὲ ἔμπυχον μὲν οὐδέν, οὐ γὰρ θέ-
 μεις ἐνταῦθα, τραγήματα δὲ καὶ ὀλίσας καὶ ὠραῖα, ὅποσα νῦν ἡ Ἰνδικὴ ἔχει ὅποσα τε αἰ ἐς νέεσθαι
 30 ὦραι δώσουσιν. ἀλλ' ἰδοὺ“ ἔφη „οὗτος.“ προῆι δὲ ἄρα ὁ βασιλεὺς ἀδελφῷ τε καὶ νιφ' ἅμα
 χρυσῷ τε ἀστράπτων καὶ ψήφοις. ὑπανισταμένον δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου, κατεῖχεν αὐτόν ὁ Ἰάσχος ἐν
 τῷ θρόνῳ, μηδὲ γὰρ αὐτοῖς πάτριον εἶναι τοῦτο. τούτοις ὁ Δάμις αὐτὸς μὲν οὐ φησὶ παρατυχεῖν
 διὰ τὸ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην ἐν τῇ κόμῃ διαιτᾷσθαι, Ἀπολλωνίου δὲ ἀκηκῶς ἐγγράφει αὐτὰ ἐς τὸν
 αὐτοῦ λόγον. φησὶ τοίνυν καθήμενοις μὲν αὐτοῖς τὸν βασιλέα προτείνοντα τὴν χεῖρα οἷον εὐχεσθαι
 τοῖς ἀνδράσι, τοὺς δὲ ἐπινεύειν, ὥσπερ ξυντιθεμένους οἷς ἦται, τὸν δὲ ὑπερήδεσθαι τῇ ἐπαγγελίᾳ,
 καθάπερ ἐς θεοῦ ἥκοντα. τὸν δὲ ἀδελφὸν τοῦ βασιλέως καὶ τὸν υἱὸν κάλλιστον μειράκιον ὄντα
 μηδὲν ὁρᾶσθαι βέλτιον ἢ εἰ ἀνδράποδα τουτῶν τῶν ἀκολούθων ἦσαν. μετὰ ταῦτα ἐξαναστῆναι τὸν

1. πέμπεσθαι οἴεσθε. p. ex corr. ib. ἡμῶν. m. o. (corr. Hu.) 3. ναυσὶν ἐπὶ θαλάσῃ. f, v, l. ib. τε καὶ ἐν θ. οἷς
 erasum. p. 4. διαιτῶν τὰς ψυχὰς. v. 5. τῆς ὑπαρχούσης. f, l. v, l. ad Athen. 17. τοῖς ὑπαρχούσις. s. τοῖς
 ὑπαρχουσιν. E. ib. περὶ τῶν. π. 6. οἱ λίθους. m. ib. ἐβουλόμην δ' ἂν. f, v, l. 7. περιβλύσαι. s. corr. a rec. m.
 8. ὁ ἐπεγέγρ. s. 10. στάλαγμα. f. al. m. corr. 12. ἐφέντα. C. ὑφέντα. E. 14. ἀγαθὸν ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν. f, v, l.
 ib. θεοφιλεστάτων τε ὄντων. p.
 18. μυστηρίους. f, v, l. o. ib. ἐκ τούτου — λείποιο. Φ. (332, b, 8). 20. ὁρῶντες. f, l. 21. κατὰ μεση-
 βρίαν. f, v, l. ib. ὁ. om. f, v, l. 22. ἔνεκα. 1. ἔνεκεν. 2. E. ib. διαλεγόμεθα. p. ib. ἐπειδὴ. om. v. 23. πα-
 χεῖά γε. f, v, l. 24. ἔξ ὧν. v. 25. σιτίσεσθε. v. 26. τραγύλαφα. v. ib. τρέφει. v. 27. προῆι τε. f, l. v. 29.
 ὁ Δάμις μὲν. f, v. 30. ἐγγράφει. 1, f, l. s. ἔγραψαι. v. ἔγραψεν. E. 31. προτείνοντα. p, f, v. 33. τὸ δὲ. v.
 34. ἦσαν μηδὲν ὁρᾶσθαι βέλτιον. v. (repetit initium huius versus) ib. ἐξεστῆναι. v.

Ἰνδὸν καὶ φωνὴν ἰέντα κελεύειν αὐτὸν σίτον ἄπτεσθαι, προσδεξαμένου δ' αὐτοῦ καὶ τοῦτο μάλα
 ἀσμένως τριπόδες μὲν ἐξεπορεύθησαν Πυθικοὶ τέτταρες αὐτόματοι, καθάπερ οἱ Ὀμήρειοι προϊόν-
 τες, οἰνοχόοι δ' ἐπ' αὐτοῖς χαλκοῦ μέλανος, οἷοι παρ' Ἑλλήσιν οἱ Γανυμήδεις τε καὶ οἱ Πέλοπες. 118
 ἡ γῇ δὲ ὑπεστόρνυ πόας μαλακωτέρας ἢ αἱ εὐναί. τραγήματα δὲ καὶ ἄρτοι καὶ λάχανα καὶ τρωκτὰ
 ὥραϊα, πάντα ἐν κόσμῳ ἐφοῖτα διακείμενα ἡδίων ἢ εἰ ὁποιοὶ αὐτὰ παρεσκεύαζον, τῶν δὲ
 τριπόδων οἱ μὲν δύο οἶνον ἐπέρρεον, τοῖν δυοῖν δὲ ὁ μὲν ὕδατος θερμοῦ κρήνην παρείχεν, ὁ δὲ
 αὖ ψυχροῦ. αἱ δ' ἐξ Ἰνδῶν φοιτῶσαι λίθοι παρ' Ἑλλήσι μὲν ἐς ὄρμους τε καὶ δακτυλλοὺς ἐμβι-
 βάζονται διὰ σμικρότητα, παρὰ δὲ Ἰνδοῖς οἰνοχόοι τε ψυκτῆρές τε γίνονται διὰ μέγεθος καὶ κρα-
 τήρες ἡλίκοι ἐμπλήσαι τέτταρας ὥρα ἔτους διψῶντας. τοὺς δὲ οἰνοχόους τοὺς χαλκοὺς ἀρύεσθαι
 μὲν φησι ξυμμέτρως τοῦ τε οἶνου καὶ τοῦ ὕδατος, περιελάνειν δὲ τὰς κύλικας, ὥσπερ ἐν τοῖς πό- 10
 τοις. κατακείσθαι δὲ αὐτοὺς ὡς ἐν ξυσσίτιφ μὲν, οὐ μὴν πρόκριτόν γε τὸν βασιλέα, τοῦτο δὲ τὸ
 παρ' Ἑλλήσι τε καὶ Ῥωμαίοις πολλοῦ ἄξιον, ἀλλ' ὡς ἔτυχέ γε, οὐ ἕκαστος ὥρμησεν.

Ἐπεὶ δὲ προΐει ὁ πότος „προπίνω σοι,“ ὁ Ἰάρχας εἶπεν „ὦ βασιλεῦ, ἄνδρα Ἑλλήνα τὸν
 Ἀπολλώνιον ὑποκεκλιμένον αὐτῷ δείξας καὶ τῇ χειρὶ προσημαίνων, ὅτι γενναῖός τε εἴη καὶ θεῖος.
 ὁ δὲ βασιλεὺς „ἤκουσα“ ἔφη „προσῆκειν Φραώτῃ τοῦτόν τε καὶ τοὺς ἐν τῇ κόμῃ καταλύοντας.“ 15
 „ὀρθῶς“ ἔφη „καὶ ἀληθῶς ἤκουσας, ἐκεῖνος γὰρ κἀνταῦθα ξενίζει αὐτόν.“ „τί“ ἔφη „ἐπιτηδεύ-
 οντα;“ „τί δ' ἄλλο γε;“ εἶπεν „ἢ ἄπερ ἐκεῖνος;“ „οὐδὲν“ ἔφη „ξένον εἰρηκας ἀσπαζόμενον ἐπι-
 τήδευσιν, ἢ μηδὲ ἐκείνῳ ξυνεχώρησε γενναῖῳ γενέσθαι.“ ὁ μὲν δὲ Ἰάρχας „σωφρονέστερον,“ ἔφη
 „ὦ βασιλεῦ, περὶ φιλοσοφίας τε καὶ Φραώτου γίνωσκε, τὸν μὲν γὰρ χρόνον, ὃν μειράμιον ἦσθα,
 ξυνεχώρει σοι ἡ νεότης τὰ τοιαῦτα, ἐπεὶ δὲ ἐς ἄνδρας ἐξαλλάττεται ἡδὴ, φειδόμεθα τῶν ἀνοήτων 20
 τε καὶ εὐκόλων.“ ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἐρμηνεύοντος τοῦ Ἰάρχα „σοὶ δὲ τί,“ ἔφη „ὦ βασιλεῦ, τὸ μὴ
 φιλοσοφῆσαι δέδωκεν;“ „ἐμοὶ δὲ ἀρετὴν πᾶσαν καὶ τὸ εἶναι με τὸν αὐτὸν τῷ Ἡλίῳ.“ ὁ δὲ ἐπι-
 στομίζων αὐτοῦ τὸν τύπον „εἰ φιλοσόφεις,“ εἶπεν „οὐκ ἂν ταῦτα ᾤου.“ „σὺ δέ,“ ἐπειδὴ φιλο-
 σοφεῖς, ὦ βέλτιστε,“ ἔφη „τί περὶ σαυτοῦ οἶε;“ „τό γε ἀνὴρ“ ἔφη „ἀγαθὸς δοκεῖν, εἰ φιλοσο-
 φοίην.“ ἀνατείνας οὖν τὴν χεῖρα ἐς τὸν οὐρανὸν „νῆ τὸν Ἥλιον,“ ἔφη „Φραώτου μεστὸς ἦκεις.“ 25
 ὁ δὲ ἔρμαιόν γε ἐποιήσατο τὸν λόγον καὶ ὑπολαβὼν „οὐ μάτην ἀποδεδήμεταί μοι,“ εἶπεν „εἰ
 Φραώτου μεστὸς γέγονα· εἰ δὲ κἀκείνῳ νῦν ἐντύχοις, πᾶν φήσεις αὐτόν ἐμοῦ μεστὸν εἶναι, καὶ
 γράφειν δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς σὲ ἐβούλετο, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔφασκεν ἄνδρα ἀγαθὸν εἶναι σε, παρητησά-
 μην τὸν ὄχλον τῆς ἐπιστολῆς, ἐπεὶ μηδὲ ἐκείνῳ τις ὑπὲρ ἐμοῦ ἐπέστειλεν. ἡ μὲν δὲ πρώτη παροι- 30
 νία τοῦ βασιλέως ἐνταῦθα ἔληξεν. ἀκούσας γὰρ ἐπαινέσθαι αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Φραώτου τῆς τε ὑπο-
 φίας ἐπελάθετο καὶ ὑφεῖς τοῦ τόνου „χαῖρε,“ ἔφη „ἀγαθὲ ξένε.“ ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „καὶ σὺ, βα-
 σιλεῦ,“ εἶπεν „ἔοικας γὰρ νῦν ἤκοντι.“ τίς σε ἔφη „πρὸς ἡμᾶς ἤγαγεν;“ „οὗτοι“ εἶπεν „οἱ θεοὶ
 τε καὶ σοφοὶ ἄνδρες.“ „περὶ ἐμοῦ δέ,“ ἔφη „ὦ ξένε, τίς λόγος ἐν τοῖς Ἑλλήσιν;“ „ὅσος γε“ εἶπε
 „καὶ περὶ Ἑλλήνων ἐνταῦθα.“ „οὐδὲν,“ ἔφη „τῶν παρ' Ἑλλήσιν ἔγωγε λόγον ἀξιῶ.“ „ἀπαγγελά-
 νην

1. φωνὴν ἐπακοῦσαι ἰέντα. f, v, l. ib. μάλα. p, f, l. μάλα. v. μάλιστα. π, s, E. 2. ἀσμένως. v. ib. πιθηκοί.
 π. ib. Ὀμήρειοι. p, 2. Ὀμήρειοι. π, E. 3. ὑπ' αὐτοῦ. p. ὑπ' αὐτοῖς. π, 2, a, m. ἐπ' αὐτοῖς. o, E. Hu. Fo:
 ὑπ' αὐτοῖς. ib. οἱ παρ'. v. 4. ὑπεστόρνει. v. 5. ἡ οἱ. v. ib. τῶν δὲ — οἱ δ' ἔτεροι δύο, ὁ μὲν — ψυχροῦ. E.
 445. 6. ἀπέρρεον. l. E. 7. φοιτῆσαι. v. 8. οἰνοχόοι τε ψυκτῆρές τε. (ψυκτῆρές τε. f.) C, a, m. οἰνοχόοι τε καὶ
 ψυκτῆρες. o. 9. ἐμπλήσαι. l. o. ἐμπλήσαι. 2, a, m. ib. ὥρα ἔτους. p. ib. διητῶντας. l. 10. ξυμμέτρως. a, m.
 ib. τόποις. v. 11. δὲ. om. v. ib. τοῦ βασιλέως. v. a pr. m. 12. τε. om. v.

13. ἔφη. v. 14. αὐτόν. v. ib. εἴη. om. v. 15. γε καὶ. v. 16. ἐκείνο. p. ib. ὅτι ἔφη. f, v, l. 18. σωφρονε-
 στέρας. v. 20. νεότης ταῦτα. l. ib. φειδόμεθα. v. 21. σὺ δέ. v, l. 22. ἐμοὶ μὲν. l. ib. τὴν ἀρετὴν. v. 23. γρ.
 ἐς φιλοσοφίαν. m. ib. φιλοσοφεῖς ἔφη βέλτιστε. f, v. φιλοσοφεῖς βέλτιστε. s, a, m. 27. κἀκείνων ἢ ἐντύχοις. v.

28. πρὸς σε. o. ib. παρητήσατο μὲν. π et m. γρ. 30. ὑπεροφίας. B, l. 32. ἔοικας. a. ib. γὰρ ἤκοντι. f. al. m.
 corr. ib. ἤγαγεν. π. ἤγεν. p, 2, E. 33. λόγος τοῖς. o. ib. ὅσος γὰρ. π. ib. λόγος ἐνταῦθα. p, 2, E. 34. τοῦ
 παρ' E. l. ib. ἔγωγε λόγον ἀξιῶ. π, m, o. λόγον ἀξιῶ ἔγωγε. p. λόγον ἐγώ. 2, a.

XXX ταῦτα,“ εἶπε „καὶ στεφανώσουσί σε ἐν Ὀλυμπίᾳ. καὶ προσκληθεὶς τῷ Ἰάρχῳ „τοῦτον μὲν“ ἔφη
 „μεθύειν ἔα, σὺ δέ μοι εἰπέ τοῦ χάριν τοὺς περὶ αὐτὸν τούτους ἀδελφόν, ὥς φατέ, καὶ νῖον ὄν-
 τας οὐκ ἀξιοῦτε κοινῆς τραπέζης, οὐδὲ ἄλλης τιμῆς οὐδεμιᾶς;“ „ὅτι,“ ἔφη „βασιλεύσειν ποτὲ ἡγούνται, δεῖ
 δὲ αὐτοὺς ὑπερορῶμένους παιδεύεσθαι τὸ μὴ ὑπερορᾶν.“ ὁκτωκαίδεκα δὲ ὄρων τοὺς σοφοὺς πάλιν
 5 τὸν Ἰάρχον ἤρετο, τί βούλοιο αὐτοῖς τὸ εἶναι τοσούτους; „οὔτε γὰρ τῶν τετραγώνων ὁ ἀριθμὸς,
 120 οὔτε τῶν εὐδοκιμούντων τε καὶ τιμωμένων, καθάπερ ὁ τῶν δέκα καὶ ὁ τῶν δώδεκα καὶ ὁ ἑκαί-
 δεκα καὶ ὁπόσοι τοιοῖδε.“ ὑπολαβὼν οὖν ὁ Ἰνδὸς „οὔτε ἡμεῖς“ ἔφη „ἀριθμῷ δουλεύομεν οὔτε
 ἀριθμὸς ἡμῖν, ἀλλ’ ἀπὸ σοφίας τε καὶ ἀρετῆς προτιμώμεθα, καὶ ὅτε μὲν πλείους τῶν νῦν ὄντων
 ἐσμέν, ὅτε δὲ ἐλάττους. τὸν τοι πάππον τὸν ἑμαντοῦ ἀκούω καταλεχθῆναι μὲν ἐς ἐβδομήκοντα σο-
 10 φοὺς ἀνδρας νεώτατον αὐτὸν ὄντα, προελθόντα δὲ ἐς τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καταλειφθῆναι
 μόνον ἐνταῦθα τῷ μῆτι’ ἐκείνων τινὰ λείπεσθαι ἔτι μῆτε εἶναι ποι τότε τῆς Ἰνδικῆς ἢ φιλόσοφον
 121 ἢ γενναίαν φύσιν. Αἰγυπτίων τοίνυν ἐν τοῖς εὐδαιμονεστάτοις γραφάντων αὐτόν, ἐπειδὴ μόνος
 111727 ἑτῶν τεττάρων ἐξηγήσατο τοῦτον τοῦ θρόνου, παρήνει παύσασθαι ὀνειδίζοντας Ἰνδοῖς σοφῶν ὀλι-
 γανθρίαν. ἡμεῖς δέ, ὦ Ἀπολλώνιε, καὶ τὰ Ἡλείων πάτρια Αἰγυπτίων ἀκούοντες καὶ τοὺς Ἑλλανο-
 15 δίκας, οἱ προϊστάμενοι τῶν Ὀλυμπίων, δέκα ὄντας, οὐκ ἐπαινοῦμεν τὸν νόμον τὸν ἐπὶ τοῖς ἀνδράσι
 κείμενον, κλήρω γὰρ ξυγχωροῦσι τὴν αἵρεσιν, ὃς προνοεῖ οὐδέν, καὶ γὰρ ἂν καὶ τῶν φαυλοτέρων
 τις αἵρεθείη ὑπὸ τοῦ κλήρου. εἰ δέ γε ἀριστίνδην ἢ καὶ κατὰ ψῆφον ἡγοῦντο τοὺς ἀνδρας, οὐκ
 ἂν ἡμάρτανον; παραπλησίως ὁ γὰρ τῶν δέκα ἀριθμὸς ἀπαράιτητος ὢν ἢ πλείονων ὄντων ἀνδρῶν
 δικαίων ἀφηρέϊτο ἂν ἐνίοις τὸ ἐπὶ τούτῳ τιμᾶσθαι ἢ οὐκ ὄντων δικαίων δέκα οὐδεὶς δόξει. ὅθεν
 20 πολλῷ σοφώτερον ἐφρόνουν ἂν Ἡλεῖοι ἀριθμῷ μὲν ἄλλοτε ἄλλοι ὄντες, δικαιοῦντι δὲ οἱ αὐτοί.“
 XXXI Ταῦτα σπουδάζοντας αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ἐκκρούειν ἐπειράτο διείργων αὐτοὺς παντὸς λόγου
 καὶ αἰεὶ τι ἐμπληκτον καὶ ἀμαθὲς λέγων. πάλιν οὖν ἤρετο ὑπὲρ τοῦ σπουδάξοιεν, ὁ δὲ Ἀπολλώ-
 νιος „διαλεγόμεθα μὲν ὑπὲρ μεγάλων καὶ τῶν παρ’ Ἑλλήσιν εὐδοκίμοις, σὺ δ’ ἂν μικρὰ ταῦτα
 ἡγοῖο, φῆς γὰρ διαβεβλήσθαι πρὸς τὰ Ἑλλήνων.“ „διαβεβλήμαι μὲν ἀληθῶς,“ εἶπεν „ἀκούσαι δ’
 25 ὅμως βούλομαι, δοκεῖτε γὰρ μοι λέγειν ὑπὲρ Ἀθηναίων τῶν Ξέρξου δούλων.“ ὁ δὲ „ὑπὲρ ἄλλων
 μὲν“ ἔφη „διαλεγόμεθα, ἐπεὶ δ’ ἀτόπως τε καὶ ψευδῶς Ἀθηναίων ἐπεμνήσθης, ἐκείνῳ μοι εἰπέ·
 εἰσί σοι, βασιλεῦ, δοῦλοι;“ „δισμύριοι,“ ἔφη „καὶ οὐδὲ ἐώνημαί γε αὐτῶν οὐδένα, ἀλλ’ εἰδὶν
 οἰκογενεῖς πάντες.“ πάλιν οὖν ἤρετο ἐρμηνεύοντος τοῦ Ἰάρχου, πότερ’ αὐτὸς ἀποδιδράσκει τοὺς αὐ-
 30 τοῦ δούλους ἢ οἱ δοῦλοι ἐκείνον, ὁ δὲ ὑβρίζων αὐτόν „τὸ μὲν ἐρώτημα“ ἔφη „ἀνδραποδῶδες,
 122 ὅμως δ’ οὖν ἀποκρίνομαι τὸν ἀποδιδράσκοντα δούλῳ τε εἶναι καὶ ἄλλως κακόν, δεσπότην δὲ οὐκ
 ἂν ἀποδρᾶναι τοῦτον, ὃν ἔξεστιν αὐτῷ στρεβλοῦν τε καὶ ξαίνειν.“ „οὐκοῦν,“ ἔφη „ὦ βασιλεῦ,
 δοῦλος μὲν Ἀθηναίων Ξέρξης ὑπὸ σοῦ ἀποπέφανται καὶ ὥς κακὸς δοῦλος ἀποδρᾶναι αὐτοῦς,
 ἡττηθεὶς γὰρ ὑπ’ αὐτῶν τῇ ναυμαχίᾳ τῇ περὶ τὰ στενὰ καὶ δεισας περὶ ταῖς ἐν Ἑλλησπόντῳ
 σχεδίαις ἐν μιᾷ νηὶ ἔφυγε.“ „καὶ μὴν καὶ ἐνέπρησεν“ ἔφη „τὰς Ἀθήνας ταῖς ἐαυτοῦ χερσίν.“ ὁ

1. στεφανώσουσί γε. p. ib. προσκληθεὶς. v. 4. ὁκτ. ὄρων. f. v. 5. ἤρετο τὸν Ἰάρχον. l. 6. καθά. a. ib. καὶ τῶν.
 l. 8. πλείους μὲν. v. ib. νῦν. om. f. 9. ἐαυτοῦ. l. ib. ἐς ἑπτὰ καὶ ἐβδομήκοντα. 1. ἐς ἑπτὰ καὶ ὀγδοήκοντα. 2.
 E. 11. μόνον τινὰ. l. m. ib. ποι τότε. π. ποῖ ποτε. p. 2, a. ποι ποτὲ. m. o. 12. τεκναίαν. a. 13. τεσσάρων. v.
 ib. παρήνει παύσασθαι. π, m, o. παύσασθαι. p. παύσασθαι. f. v, l. παύσασθε. s. παύσασθε. a. ib. ὀνειδίζοντας.
 π, 2, E. ὀνειδίζοντας. p. 15. οἱ προϊστάμενοι. 1. οὗς προ. 2, E. προϊσταίντο. l. 16. κλήρω γὰρ. π. κλήρω τε γὰρ. p.
 2, E. 17. εἰ. om. m. ib. Ἀριστίνδην. a. ib. ἢ καὶ. π, 2, a, m. εἰ καὶ. p. τε καὶ. o. ib. οὐκ ἂν ἡμάρτανον. π.
 m. ἡμάρτανον. p, 2, a, o. 18. ὢν πλείονων. o. 19. ἀφηρέϊτο. π. 20. ἄλλω. p.
 21. διὰ λόγων αὐτοῦς. v. 25. διακρίνεται γὰρ. v. 26. μὲν. om. v. 27. γε. om. p. 28. πότερον. v. 30. ὅμως δ’
 αὐ. v. ib. τὸν ἀποδιδράσκοντα. 1, f, v, l. τὸν μὲν α. s, E. 31. ξένειν. a. 32. δοῦλος μὲν. C, E. Fo: δοῦλος
 εἶναι. ib. καὶ ὥς κακός. 1, m, o. καὶ κακός. 2, a. 33. ταῖς Ἑλλησπόντῳ. s, a.

δὲ Ἀπολλώνιος „τούτου μὲν,“ εἶπεν „ὦ βασιλεῦ, τοῦ τολμήματος ἔδωκε δίκας, ὥς οὐπω τις ἕτερος οὐδὲ γὰρ ἀπολωλέκεται ὄρετο, τούτους ἀποδράς ὄρετο. ἐγὼ δὲ καὶ Ξέρξην θεωρῶν ἐπὶ μὲν τῇ διανοίᾳ, καθ’ ἣν ἐστράτευσεν, ἡγοῦμαι ἂν αὐτὸν ἀξίως δοξασθέντα ἐνίοις, ὅτι Ζεὺς εἴη, ἐπὶ δὲ τῇ φυχῇ κακοδαιμονέστατον ἀνθρώπων ὑπέληφα· εἰ γὰρ ἐν χειρὶ τῶν Ἑλλήνων ἀπέθανε, τίς μὲν ἂν λόγων λαμπροτέρων ἡξιώθη; τῷ δ’ ἂν μείζω τάφον ἐπεσημήναντο Ἕλληνες; ἀγωνία δ’ ἐνόπιος καὶ ἀγωνία μουσική τίς οὐκ ἂν ἐπ’ αὐτῷ ἐτέθη; εἰ γὰρ Μελικέριται καὶ Παλαίμονες καὶ Πέλοψ ὁ ἐπηλύτης Ἀυδός, οἳ μὲν ἔτι πρὸς μαζῶν ἀποθανόντες, ὁ δὲ τὴν Ἀρκαδίαν τε καὶ τὴν Ἀργολίδα καὶ τὴν ἐντὸς Ἰσθμοῦ δουλωσάμενος ἐς θείαν μνημὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἤρθησαν, τί οὐκ ἂν ἐπὶ Ξέρξῃ ἐγένετο ὑπ’ ἀνδρῶν ἀσπαζομένων τε ἀρετὰς φύσει καὶ ἔπαινον αὐτῶν ἡγουμένων τὸ ἐπαινεῖν οὐδὲ νικῶσιν;“

Ταῦτα τοῦ Ἀπολλωνίου λέγοντος ἐς δάκρυα ἀπήχθη ὁ βασιλεὺς, καὶ „ὦ φίλτατε,“ εἶπεν „οἷους ἄνδρας ἐμνηνεύεις μοι τοὺς Ἕλληνας εἶναι.“ „πόθεν οὖν, ὦ βασιλεῦ, χαλεπῶς πρὸς αὐτοὺς εἶχες;“ „διαβάλλουσιν,“ εἶπεν „ὦ ξένη, τὸ Ἑλλήνων γένος οἱ ἐξ Αἰγύπτου φοιτῶντες ἐν ταῦθα, σφᾶς μὲν αὐτοὺς ἱερούς τε καὶ σοφοὺς ἀποφαίνοντες καὶ νομοθέτας θυσιῶν τε καὶ τελετῶν, ὁπόσας νομίζουσιν οἱ Ἕλληνες, ἐκείνους δὲ οὐδὲν ὑγίης εἶναι φάσκοντες, ἀλλ’ ὕβριστάς τε καὶ ξυγκλύδας καὶ ἀναρχίαν πᾶσαν καὶ μυθολόγους καὶ τερατολόγους καὶ πένητας μὲν, ἐνδεικνύμενους δὲ τοῦτο οὐχ ὥς σεμνόν, ἀλλ’ ὑπὲρ ξυγγνώμης τοῦ κλέπτειν, σοῦ δὲ ἀκούων ταῦτα καὶ ὅπως φιλότιμοι τε καὶ χρηστοί εἰσι, σπένδομαι τε λοιπὸν τοῖς Ἑλλήσι καὶ δίδωμι αὐτοῖς ἔπαινεσθαι τε ὑπ’ ἐμοῦ καὶ εὐχεσθαι με ὑπὲρ Ἑλλήνων ὅ τι δύναμαι καὶ τοὺς Αἰγυπτίους ὑπ’ ἐμοῦ ἀπιστεῖσθαι.“ ὁ δὲ Ἰάργας „κἀγώ,“ ἔφη „ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ γινώσκω, ὅτι σοι τὰ ὅσα διέφθορον ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων τούτων, διῆεν δὲ ὑπὲρ Ἑλλήνων οὐδὲν, ἔστ’ ἂν ξυμβούλου τοιοῦτου τύχης, ἀλλ’ ἐπεὶ βελτίων γέγονας ὑπ’ ἀνδρὸς σοφοῦ, νῦν μὲν ἡμῖν ἡ Ταντάλου φιλοτιμία πινέσθω καὶ καθεύδωμεν δι’ αὐτὴν νύκτωρ σπουδάσαι, λόγων δὲ Ἑλληνικῶν, πλείστοι δ’ οὗτοι τῶν κατ’ ἀνθρώπους, ἐμπλήσω σε λοιπὸν ἐγὼ χαίροντα, ὁπότε ἀφίκοιο.“ καὶ ἅμα ἐξῆρχε τοῖς ξυμπόταις πρῶτος ἐς τὴν φιάλην κύπτων, ἡ δὲ ἐπότηζεν ἱκανῶς πάντας, τὸ γὰρ νῆμα ἀφθόνης ἐπεδίδου, καθάπερ δὴ τοῖς 25 πηγαίοις ἀναδιδόμενοις, ἐπὶ τε καὶ ὁ Ἀπολλώνιος, ὑπὲρ γὰρ φιλότιμος Ἰνδοῖς τὸ ποτὶν τοῦτο εὐρήται. ποιοῦνται δὲ αὐτοῦ οἰνοχόον Τάνταλον, ἐπειδὴ φιλικώτατος ἀνθρώπων ἔδοξεν.

Πίνοντας δὲ αὐτοὺς ἐδέξατο ἡ γῆ εὐναῖς, ἃς αὐτῇ ὑπεστόρνν. ἐπεὶ δὲ νῦξ μέση ἐγένετο, πρῶτον μὲν ἀναστάντες τὴν ἀκτῖνα μετέωροι ὕμνησαν, ὥσπερ ἐν τῇ μεσημβρίᾳ, εἴτα τῷ βασιλεῖ ξυνεγένοντο, ὁπόσα εἶδειτο. παρατυχεῖν μὲν οὖν τὸν Ἀπολλώνιον οἷς ἐσπούδασεν ὁ βασιλεὺς οὐ φη- 30 σιν ὁ Δάμις, οἷεσθαι δ’ αὐτὸν περὶ τῶν τῆς ἀρχῆς ἀπορρήτων τὴν ξυνουσίαν πεποιῆσθαι. θύσας οὖν ἅμα ἡμέρα προσῆλθε τῷ Ἀπολλωνίῳ καὶ ἐκάλει ἐπὶ ξενίᾳ ἐς τὰ βασίλεια, ζηλωτὸν ἀποπέμψειν φάσκων ἐς Ἕλληνας, ὁ δὲ ἐπήνει μὲν ταῦτα, οὐ μὴν ἐπιδώσειν γε ἑαυτὸν ἔφασκεν ἀνδρὶ μηδὲν ὁμοίῳ, καὶ ἄλλως πλείω χρόνον ἀποδημῶν τοῦ εἰκότος αἰσχύνεσθαι τοὺς οἴκοι φίλους ὑπερορᾶσθαι

2. ἀπολωλέκεται. π, m, o. ἀπολωλέναι. p, 2, a. ib. Ξέρξην. p. ex corr. Ξέρξον. π, 2, E. ib. θεωρῶ. v.
3. ἐστράτευσεν. 1 et m. γρ. ἐστρατοπέδευσεν. 2, E. ib. ἡγοῦμαι ἂν αὐτὸν ἀξίως. 1. ἡγοῦμαι αὐτὸν ἂν ἀξίως. m. (ubi γρ. ἡγ. ἂν αὐτὸν ἀξίως). et o. ἡγοῦμαι αὐτὸν ἀναξίως. 2, a. Fo: ἡγοῖμην ἂν α. α. 4. μὲν ὧν. π. 5. τάφον. om. l.
6. Μελικέριται. v. 7. πρὸς μαζῶν. l, s, a, m. ubi γρ. μαζῶν. 9. αὐτῶν. C. αὐτοῖς. E. (m. γρ. αὐτῶν).
11. ἀπήχθη. 1, l, s, a, m. ὑπήχθη. f, v, o. 12. μοι. om. v. 13. ὦ. om. 2, a. ib. Ἑλληνικόν. l, s, a et m ubi γρ. Ἑλλήνων. 15. εἶναι. om. a. 20. κἀγώ. 1. καὶ ἐγώ. 2, E. ib. ὦ. om. s, a. ib. σοι. 1. σου. 2, E. ib. διέφθει-
ρεν. f, v. 21. ξυμβόλου. C, E. Fo: ξυμβόλου. 22. ἐπὶ. o. ib. βελτίω. v. ib. ἡμῖν. om. π. ib. καθεύδομεν. s.
23. διὰ γρ. v. ib. πλείστον. a. 24. ἐγώ. om. π. ib. δὲ καὶ τοῖς συμποταῖς — τὴν φιάλην ἐπικτυπῶν ἐξῆρχεν· ἡ δὲ φησιν ὁ συγγραφεὺς, ὡς ἄρα ἐπότηζεν ἱκανῶς πάντας. ἐπεδίδου, καθάπερ αἱ ἀπορρήτοι πηγαὶ τοῖς ἀνιμωμένοις. E. (445.) 25. κύπτων. C, E. ἐπικτυπῶν. E. ib. ἀπεδίδου. π. ἐδίδου. p. 26. ἀναδιδόμενοις. a. ib. τε καὶ ὁ Ἀπολ-
ώνιος. π. τε ὁ A. p, 2, E. ib. γὰρ. om. l, a. ib. Ἰνδοῖς. om. l.
28. ὑπεστόρνν. a. 30. οὐ φασιν. f. 31. αὐτῶν. v. ib. πεποιῆσθαι. v. 32. ἐκάλει αὐτὸν. h. 33. ἑαυτὸν. 1. αὐτὸν. 2, E.

δοκούντας. ἀντιβολεῖν δὲ τοῦ βασιλέως φάσκοντος καὶ ἀνελευθέρως ἤδη προσκειμένου „βασιλεὺς“
 ἔφη „ταπεινότερον αὐτοῦ περὶ ὧν αἰτεῖ διαλεγόμενος ἐπιβουλεύει.“ προσελθὼν οὖν ὁ Ἰάρχας „ἀδι-
 κείς,“ εἶπεν „ὦ βασιλεῦ „τὸν ἱερὸν οἶκον ἀπάγων ἐνθὲνδε ἄνδρα ἄκοντα, καὶ ἄλλως τῶν προγι-
 γνωσκόντων οὗτος ὧν οἶδε τὴν ξυνουσίαν αὐτῷ τὴν πρὸς σὲ μὴ ἐπ’ ἀγαθῷ τῷ ἑαυτοῦ ἐσομένην,
 5 ὥσως δὲ οὐδ’ αὐτῷ σοι χρηστόν τι ἔξουσιν.“ ὁ μὲν δὴ κατῆι ἐς τὴν κώμην, ὁ γὰρ θεσμός τῶν
 XXXIV σοφῶν οὐ ξυνεχώρει τῷ βασιλεῖ ξυνεῖναι σφισιν ὑπὲρ μίαν ἡμέραν, ὁ δὲ Ἰάρχας πρὸς τὸν ἄγγελον
 „καὶ Δάμιν εἶπε „τῶν δεῦρο ἀπορρήτων ἀξιοῦμεν καὶ ἡκέτω, τῶν δὲ ἄλλων ἐπιμελοῦ ἐν τῇ κώμῃ.“
 Ὡς δὲ ἀφίκετο, ξυνιζήσαντες, ὥσπερ εἰώθεσαν, ξυνεχώρουν τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐρωτᾶν, ἥρετό τε ἐκ τί-
 νων ξυγκεῖσθαι τὸν κόσμον ἡγοῖντο, οἱ δὲ ἔφασαν „ἐκ στοιχείων.“ „μὲν“ ἔφη „τεττάρων;“ „οὐ
 10 τεττάρων,“ ἔφη ὁ Ἰάρχας „ἀλλὰ πέντε.“ „καὶ τί ἂν“ ἔφη „πέμπτον γένοιτο παρὰ τὸ ὕδωρ τε καὶ
 125 τὸν αἶρα καὶ τὴν γῆν καὶ τὸ πῦρ;“ „ὁ αἰθήρ,“ εἶπεν „ὃν ἡγεῖσθαι χρὴ γένεσιν θεῶν εἶναι, τὰ
 μὲν γὰρ τοῦ αἶρος ἔλκοντα θνητὰ πάντα, τὰ δὲ τοῦ αἰθέρος ἀθάνατά τε καὶ θεῖα.“ πάλιν ἥρετο,
 τί τῶν στοιχείων πρῶτον γένοιτο, ὁ δὲ Ἰάρχας „οἰοῦ“ ἔφη „πάντα, τὸ γὰρ ζῶον κατὰ μέρος
 οὐ τίκεται.“ „ζῶον“ ἔφη „ἡγῶμαι τὸν κόσμον;“ „ἦν γε“ ἔφη „ὕμῳ γιγνώσκεις, αὐτὸς γὰρ
 15 ζωογονεῖ πάντα.“ „θῆλυν“ εἶπεν „αὐτὸν καλῶμεν ἢ τῆς ἀρσενός τε καὶ ἀντικειμένης φύσεως;“
 „ἀμφοῖν,“ ἔφη „αὐτὸς γὰρ αὐτῷ ξυγγιγνόμενος τὰ μητρός τε καὶ πατρὸς ἐς τὴν ζωογονίαν
 πρᾶττει ἐρωτά τε ἑαυτοῦ ἴσχει θερμοτέρου ἢ ἑτερόν τι ἑτέρου, ὃς ἀρμόττει αὐτὸν καὶ
 ξυνίστησιν, ἀπεικὸς δὲ οὐδὲν ἑαυτῷ ξυμφύεσθαι. καὶ ὥσπερ χειρῶν τε καὶ ποδῶν ἔργον πεποιήται
 ἢ τοῦ ζῶον κινήσις καὶ ὅθεν αὐτῷ νοῦς, ὅφ’ οὐ ὁρμᾷ, οὕτως ἡγώμεθα καὶ τὰ μέρη τοῦ κόσμου
 126 20 διὰ τὸν ἐκείνου νοῦν ἐπιτήδεια παρέχειν αὐτὰ τοῖς τικτομένοις τε καὶ κνυμένοις πᾶσι. καὶ γὰρ τὰ
 πάθη τὰ ἐξ αὐχμῶν φοιτῶντα κατὰ τὸν ἐκείνου φοιτᾷ νοῦν, ἐπειδὴν ἐκπεσοῦσα ἢ δίκη τῶν ἀν-
 θρώπων ἀτίμως πρᾶττη, ποιμαίνεται τε χειρὶ οὐ μιᾷ τότε τὸ ζῶον, ἀλλὰ πολλαῖς τε καὶ ἀρρήτοις,
 XXXV αἷς χρῆται, ἀχαλνυτον μὲν διὰ μέγεθος, εὐήριον δὲ κινεῖται καὶ εὐάγρον. καὶ παραδείγμα μὲν
 οὐκ οἶδ’ ὅ τι ἀρκέσει τῷ λόγῳ μέγιστον τε ὄντι καὶ πρόσω ἐννοίας, ὑποκείσθω δὲ ναῦς, οἷαν Ἀλ-
 25 γύπτιοι ξυντιθέντες ἐς τὴν θάλατταν τὴν ἡμεδαπὴν ἀφιαδὺν ἀγαγίμων Ἰνδικῶν ἀντιδιδόντες Αἰ-
 γύπτια, θεσμοῦ γὰρ παλαιοῦ περὶ τὴν Ἐρυθρὰν ὄντος, ὃν βασιλεὺς Ἐρυθρὰς ἐνόμισεν, ὅτε τῆς
 θαλάττης ἐκείνης ἥρχε, μακροῦ μὲν πλοῖον μὴ ἐσπλεῖν ἐς αὐτὴν Ἀλγυπτίους, στρογγύλῃ δ’ αὖ μιᾷ
 νηὶ χρῆσθαι, σοφίζονται πλοῖον Ἀλγύπτιοι πρὸς πολλὰ τῶν παρ’ ἐτέροις καὶ παραπλευρώσαντες
 αὐτὸ ἀρμονίαις, ὁπόσαι ναῦν ξυνιστάσι, τοίχοις τε ὑπεράραντες καὶ ἰσθμῷ καὶ πηξάμενοι πλείους
 30 οἰκίας, οἷας ἐπὶ τῶν σελεύων, πολλοὶ μὲν κυβερνῶνται τῆς νεῶς ταύτης ὑπὸ τῷ πρεσβυτάτῳ τε καὶ
 σοφωτάτῳ πλέουσι, πολλοὶ δὲ κατὰ πρόωρον ἄρχοντες ἀριστοὶ τε καὶ δεξιοὶ ναῦται καὶ πρὸς ἰστία
 πηδῶντες, ἔστι δὲ τι τῆς νεῶς ταύτης καὶ ὀπλιτεῦον, πρὸς γὰρ τοὺς κολπίτας βαρβάρους, οἳ ἐν
 127 δεξιᾷ τοῦ ἔσπλου κεῖνται, παρατάττεσθαι δεῖ τὴν ναῦν, ὅτε ληίζονται αὐτὴν ἐπιπλέοντες. τοῦτο
 ἡγώμεθα καὶ περὶ τόνδε τὸν κόσμον εἶναι, θεωροῦντες αὐτὸν πρὸς τὸ τῆς ναυτιλλίας σχῆμα, τὴν
 35 μὲν γὰρ δὴ πρόωτην καὶ τελεωτάτην ἔδραν ἀποδοτέον θεῷ γενέτορι τοῦδε τοῦ ζῶου, τὴν δὲ ἐπ’ ἐκείνην

1. βασιλεῦ. v. 2. αὐτοῦ. C, E. Scr. αὐτοῦ. 5. ὁ γὰρ θεσμός. 1, f, v, l. ὁ μὲν θεσμός. s. corr. ab al. m.
 ὁ μὲν γὰρ θ. E. 9. ἐκ στοιχείων. π, s, E. στοιχείων. p, 2. ib. μὲν. v. 11. ὁ. om. l. 12. τε. om. h. 13. ἐμοῦ
 ἔφη. a. ib. τὸ γὰρ. 1, f, v, l. καὶ γὰρ. E. 14. ἡγοῦμαι. p, v. ib. ἔφη. om. m. ib. γιγνώσκεις. v. 15. θῆλυν,
 εἶπεν. 1. θῆλυν, οὖν. 2, E. ib. τῆς ἀντικειμένης. m, o. 16. αὐτῷ. l. αὐτῷ. E. ib. ξυγγενόμενος. π, v. 17. τε
 ἑτέρου. m. ib. αὐτὸν. 1. ἑαυτὸν. 2, E. 18. ἀπεικὸς δὲ. π. ἀπεικὸς τε. p, 2, E. ib. συμφύεσθαι. f. 19. ὅθεν. C,
 a, m. ἐνδοθεν. o. Fo: ὁ ἐν. ib. ἡγοῦμεθα. v. 20. ἐκείνου. p, o. ἐκείνα. π. ἐκείνῳ. f, l, s. ἐκείνων. a, m. ib. αὐτὰ.

C, E. Scr. αὐτὰ. ib. κνυμένοις. s. κνυμένοις, l. 21. φοιτᾷν. E. 22. πρᾶττει. E. ib. οὐδὲ μιᾷ. v. 25. ἀντιδόν-
 τες. o. 26. ἐρυθρᾶς. l. ib. ὅτι. a. 27. προῆρχε. p. ib. μακροῦ μὲν πλείον. a. ib. ἐσπλεῖν αὐτὴν. s, a. 29. ναῦ. v.
 31. ναῦται πρὸς. o (non v.) 32. καὶ ὀπλιτεῦον. a. 33. ἔσπλου. s, a. εἰσπλοῦ. m, o. εὐπλου. f, v. 34. παρὰ. v.
 ib. αὐτὸν. 2, E. αὐτὸ. 1. 35. γενέτορι. v. ib. ἐπ’ ἐκείνη. 1, v. ὑπ’ ἐκείνη. l, s, E. ib. ἐκείνου. m.

θεοῖς, οἱ τὰ μέρη αὐτοῦ κυβερνῶσι, καὶ τῶν γε ποιητῶν ἀποδεχόμεθα, ἐπειδὴ πολλοὺς μὲν φάσκωσιν ἐν τῷ οὐρανῷ θεοὺς εἶναι, πολλοὺς δὲ ἐν θαλάττῃ, πολλοὺς δὲ ἐν πηγαῖς τε καὶ νάμασι, πολλοὺς δὲ περὶ γῆν, εἶναι δὲ καὶ ὑπὸ γῆν τινας. τὸν δὲ ὑπὸ γῆν τόπον, εἴπερ ἐστίν, ἐπειδὴ φορικώδῃ αὐτὸν καὶ φθαρτικὸν ἔδουσιν, ἀποτάττωμεν τοῦ κόσμου.“

Ταῦτα τοῦ Ἰνδοῦ διελθόντος ἐκπεσεῖν ὁ Δάμις ἑαυτοῦ φησὶν ὑπ' ἐκπλήξεως καὶ ἀναβοῆσαι 5 XXXVI μέγα, μὴ γὰρ ἂν ποτε νομίσαι ἄνδρα Ἰνδὸν ἐς τοῦτο ἐλάσαι γλώττης Ἑλλάδος, μηδ' ἂν, εἴπερ τὴν γλώττιαν ἡπίστατο, τοσῇδε εὐροίᾳ καὶ ὥρᾳ διελθεῖν ταῦτα. ἐπαινεῖ δὲ αὐτοῦ καὶ βλέμμα καὶ μειδίαμα καὶ τὸ μὴ ἄθει δόκειν ἐκφέρειν τὰς δόξας. τὸν τοι Ἀπολλώνιον εὐσχημόνως τε καὶ ἀφορητῇ τοῖς λόγοις χρώμενον ὅμως ἐπιδουῖναι μετὰ τὸν Ἰνδὸν τοῦτον, καὶ ὅπου καθήμενος διαλέγοιτο, θαμὰ δὲ τοῦτο ἔπραττε, προσδοκῆναι τῷ Ἰάρχᾳ. ἐπαινεσάντων δὲ τῶν ἄλλων πρὸς τῇ φωνῇ τὰ 10 XXXVII εἰρημένα, πάλιν ὁ Ἀπολλώνιος ἤρετο, πότῃ τὴν θάλατταν μελῶ ἡρῶντο ἢ τὴν γῆν, ὁ δὲ Ἰάρχας „εἰ μὲν πρὸς τὴν θάλατταν“ ἔφη „ἢ γῆ ἔξετάζοιτο, μελῶν ἔσται, τὴν γὰρ θάλατταν αὕτη ἔχει, εἰ δὲ πρὸς πᾶσαν τὴν ὑγρὰν οὐσίαν θεωροῖτο, ἥττω τὴν γῆν ἀποφαινοίμεθα ἂν, καὶ γὰρ ἐκείνην τὸ ὕδωρ φέρει.“

Μεταξὺ δὲ τῶν λόγων τούτων ἐφίσταται τοῖς σοφοῖς ὁ ἄγγελος Ἰνδοῦς ἄγων σωτηρίας δεο- 15 XXXVIII 128 μένους. καὶ παρῆγε γύναιον ἱκετεύον ὑπὲρ παιδός, ὃν ἔφασκε μὲν ἐκαίδεκα ἔτη γεγονέναι, δαιμονῶν δὲ δύο ἔτη, τὸ δὲ ἥθος τοῦ δαίμονος ἔρωνα εἶναι καὶ ψεύστην. ἐρομένον δὲ τινος τῶν σοφῶν, ὁπόθεν λέγοι ταῦτα, „τοῦ παιδὸς τούτου“ ἔφη „τὴν ὄψιν εὐπρεπεστέρου ὄντος ὁ δαίμων ἐρᾷ καὶ οὐ ξυγχωρεῖ αὐτῷ νοῦν ἔχειν, οὐδὲ ἐς διδασκάλου βαδίσαι ἔῃ ἢ τοξότου, οὐδὲ οἴκοι εἶναι, ἀλλ' ἐς τὰ ἔρημα τῶν χωρίων ἐκτρέπει, καὶ οὐδὲ τὴν φωνὴν ὁ παῖς τὴν ἑαυτοῦ ἔχει, ἀλλὰ 20 βαρὺ φθέγγεται καὶ κοῖλον, ὥσπερ οἱ ἄνδρες, βλέπει δὲ ἑτέροις ὀφθαλμοῖς μᾶλλον ἢ τοῖς ἑαυτοῦ. ἀγῶ μὲν ἐπὶ τούτοις κλάω τε καὶ ἑμαυτὴν δρύπτω καὶ νουθετῶ τὸν νίον, ὁπόσα εἰκός, ὁ δὲ οὐκ οἶδέ με. διανοουμένης δὲ μου τὴν ἐνταῦθα ὁδόν, τουτί δὲ πέρυσσι διανοήθη, ἐξηγόρευσεν ὁ δαίμων ἑαυτὸν ὑποκριτῇ χρώμενος τῷ παιδί, καὶ δῆτα ἔλεγεν εἶναι μὲν εἰδωλὸν ἄνδρός, ὃς πολέμῳ ποτὲ ἀπέθανεν, ἀποθανεῖν δὲ ἐρῶν τῆς ἑαυτοῦ γυναικός, ἐπεὶ δὲ ἡ γυνὴ περὶ τὴν εὐνήν ὕβρισε 25 τριταίου κειμένου γαμηθεῖσα ἑτέρῳ, μισῆσαι μὲν ἐκ τούτου τὸ γυναικῶν ἐρᾶν, μεταρροῦναι δὲ ἐς τὸν παῖδα τοῦτον. ὑπισχνεῖτο δὲ, εἰ μὴ διαβάλλοιμι αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς, δώσειν τῷ παιδί πολλὰ ἐσθλά καὶ ἀγαθὰ. ἐγὼ μὲν δὴ ἔπαθόν τι πρὸς ταῦτα, ὁ δὲ διάγει με πολὺν ἤδη χρόνον καὶ τὸν ἐμὸν οἶκον ἔχει μόνος. οὐδὲν μέτριον οὐδὲ ἀληθὲς φρονῶν.“ ἤρετο οὖν ὁ σοφὸς πάλιν, εἰ πλησίον εἴη ὁ παῖς, ἢ δὲ οὐκ ἔφη, πολλὰ μὲν γὰρ ὑπὲρ τοῦ ἀφικέσθαι αὐτὸν προᾶξαι „ὁ δ' ἀπειλεῖ κρη- 30 μόνους καὶ βάραθρα καὶ ἀποκτενεῖν μοι τὸν νίον, εἰ δικαιοῦμαι αὐτῷ δεῦρο.“ „θάρσει“, ἔφη ὁ σοφός „οὐ γὰρ ἀποκτενεῖ αὐτὸν ἀναγνούς ταῦτα“ καὶ τινα ἐπιστολὴν ἀνασπάσας τοῦ κόλπου ἔδωκε τῇ γυναικί, ἐπέσταλτο δὲ ἄρα ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὸ εἰδωλὸν ξὺν ἀπειλῇ καὶ ἐκπλήξει. καὶ μὴν καὶ XXXIX 129

1. τῶν γε ποιητῶν. π. τῶν τε ποιητῶν. p, 2, E. ib. ἀποδεχόμεθα. 1. ἀποδεχόμεθα. 2, B. ib. ἐπειδὴ. ο. 3.

πολλὰς δὲ f, s ante corr. ib. περὶ γῆν. 1. καὶ περὶ γῆν. f, l, s, E. καὶ ὑπὸ γῆν. v. ib. δὲ ὑπὸ. p. 4. φορικώδῃ. l. ib. ἀποτάττωμεν. π, m, o. ἀποτάττωμεν. p, 2, a. 6. ἂν. om. v. ib. νομίσας. v. 7. τοσῇ δὲ. f, m. τοσῇδε. p, l, a. τόσῃ δ'. o. ib. εὐροίᾳ. π, f, v et m. γρ. 8. τὸν τοι. 1, f, v. τὸν τε. l, s, E. 9. μετὰ τὸν Ἰ. π, m, o. μὲν τὸν Ἰ. p, 2, a et m. γρ. ib. ὅπου. 1. ὅποι. 2, E. 10. δὲ τῶν. 1. δὲ καὶ τῶν. 2, E. ib. πρώτῃ. C, E. Scr. πρὸς τῇ. 12. αὕτη. 1. αὐτῇ. 2, E. 15. ἐφίσταται τοῖς σοφοῖς ὁ ἄγγελος Ἰ. α. σ. δαιμόνους καὶ παρίσταται τοῖς σοφοῖς ὁ

ἄγγελος. 2. ib. Ἰνδός. p. ib. δεομένους. p. sic. corr. 16. μὲν. om. m, o. 17. ἤδη δύο. p. 18. ὄντος. 1. ἐτέρων ὄντος. 2, a, m. ὄντος ἐτέρων. o. 19. αὐτὸν. v. ib. ἢ. om. s, a. ib. τόξου. f. corr. al. m. 20. τὴν ἑαυτοῦ ὁ παῖς. v. 22. κλάω καὶ. l, s, a. ib. θρύπτω. π. 24. τὸ εἰδωλόν. v. 27. διαβάλλοιμι. π. ib. αὐτὸν. 1. αὐτοῦ. 2, E. 28. ἐσθλά καὶ ἀγαθὰ. 1. καλὰ καὶ ἀγαθὰ. 2, E. 30. ὅδ'. E. 31. ἀποκτενεῖ. a, m. ib. μοι. 1. (u). μου. 2, E. 32. τῷ κόλπῳ. a, m ubi γρ. τοῦ κόλπου.

χολεύων τις ἀφίκετο γεγονώς μὲν ἤδη τριάκοντα ἔτη, λεόντων δὲ θηρατῆς δεινός, ἐμπεπωκότος δὲ
 αὐτῷ λέοντος ὠλισθήκει τὸν γλουτὸν καὶ τοῦ σκέλους ἑτέρως εἶχεν. ἀλλ' αἱ χεῖρες αὐτῷ καταψώ-
 σαι τὸν γλουτὸν ἐς ὀρθὸν τοῦ βαδίσματος ὁ νεανίας ἤλθε. καὶ ὀφθαλμῶ δέ τις ἐρρηκτικῶς ἀπῆλθε
 πᾶν ἔχων τὸ ἐν αὐτοῖς φῶς, καὶ ἄλλος τὴν χεῖρα ἀδρανῆς ὦν ἐγκρατῆς ᾤχετο. γυνὴ δὲ τις ἐπὶ
 5 ἤδη γαστέρας δυστοκοῦσα δεομένου ὑπὲρ αὐτῆς τάνδρως ὧδε ἰάθη· τὸν ἄνδρα ἐκέλευσεν, ἐπειδὴν
 τίκτη ἢ γυνή, λαγὼν ὑπὸ κόλπῳ ζῶντα ἐσφέρεσθαι οὐ τίκει, καὶ περιελθόντα αὐτὴν ἀφεῖναι ὁμοῦ
 τῷ λαγῷ, συνεκδοθῆναι γὰρ ἂν τῷ ἐμβρύῳ τὴν μήτραν, εἰ μὴ ὁ λαγὼς αὐτίκα ἐξενεχθεῖν θύραζε.
 XL πατρὸς δ' αὖ τινος εἰπόντος, ὥς γένοιτο μὲν αὐτῷ παῖδες, ἀποθάνοιεν δὲ ὁμοῦ τῷ ἄρξασθαι
 οἶνον πίνειν ὑπολαβὼν εἶπεν ὁ Ἰάρχας „καὶ βελτίους ἀποθανόντες ἐγένοντο, οὐ γὰρ ἂν διέφυγον
 10 τὸ μὴ μανῆναι, θερμοτέρων, ὥς φαίνεται, σπερμάτων φύντες. οἶνον μὲν οὖν ἀφεκτεῖν τοῖς ἐξ
 ὑμῶν, ὥς μὴδὲ ἐς ἐπιθυμίαν ποτὲ οἶνου κατασταῖεν, εἰ δέ σοι πάλιν παιδίον γένοιτο, γέρονε δὲ
 ἐβδόμην ἡμέραν, ὥς ὀρῶ, τὴν γλαῦκα τὴν ὄρνιν χρὴ ἐπιφυλάττειν, οὐ νεοττεύει, καὶ τὰ ὥα σπά-
 σαντα δοῦναι μασᾶσθαι τῷ βρέφει συμμέτρως ἔψοντα, εἰ γὰρ βρώσεται τι τούτων, πρὶν οἶνον γεύ-
 σεται, μῖσος αὐτῷ πρὸς τὸν οἶνον ἐμφύσεται καὶ σωφρονέστατα διακρίσεται μόνου ξυγκραμένου
 15 τοῦ ἐν τῇ φύσει θερμοῦ.“ Τούτων οὖν ἐμπιπλάμενοι καὶ τοὺς ἄνδρας ἐκπληττόμενοι τῆς ἐς πάντα
 XLI σοφίας παμπόλλους ὁσημέραι λόγους ἡρώτων, πολλοὺς δὲ καὶ αὐτοὶ ἡρωτῶντο. τῆς μὲν οὖν δια-
 λεκτικῆς ξυνουσίας ἄμφω μετείχον, τὰς δὲ ἀπορρητούς σπουδὰς, αἷς ἀστρικῇ ἢ μαντικῇ κατενό-
 130 ουν καὶ τὴν πρόγνωσιν ἐσπούδαζον θυσιῶν τε ἥπτοντο καὶ κλήσεων, αἷς θεοὶ χαίρουσι, μόνον
 φησὶν ὁ Δάμις τὸν Ἀπολλώνιον ξυμφιλοσοφεῖν τῷ Ἰάρχῳ, καὶ ξυγγράφαι μὲν ἐκεῖθεν περὶ μαν-
 20 τείας ἀστέρων βίβλους τέτταρας, ὧν καὶ Μοιραγένης ἐπεμνήσθη, ξυγγράφαι δὲ περὶ θυσιῶν καὶ ὥς
 ἂν τις ἐκάστῳ θεῷ προσφύρως τε καὶ κεχαρισμένως θύοι. τὰ μὲν δὴ τῶν ἀστέρων καὶ τὴν τοιαύ-
 την μαντικὴν πᾶσαν ὑπὲρ τὴν ἀνθρωπείαν ἡγοῦμαι φύσιν καὶ οὐδ' εἰ κέκμηται τις οἶδα, τὸ δὲ
 περὶ θυσιῶν ἐν πολλοῖς μὲν ἱεροῖς εὖρον, ἐν πολλαῖς δὲ πόλεσι, πολλοῖς δὲ ἀνδρῶν σοφῶν οἴκοις,
 καὶ τί ἂν τις ἐρμηνεύοι αὐτὸ σεμνῶς ξυντεταγμένον καὶ κατὰ τὴν ἡγῶ τοῦ ἀνδρός; φησὶ δὲ ὁ
 25 Δάμις καὶ δακτυλλίους ἐπὶ τὸν Ἰάρχαν τῷ Ἀπολλωνίῳ δοῦναι τῶν ἐπὶ ἑπταῖς ἑσπερίοις ἀστέρων, οὓς
 XLII φορεῖν τὸν Ἀπολλώνιον κατὰ ἓνα πρὸς τὰ ὀνόματα τῶν ἡμερῶν. περὶ δὲ προγνώσεως λόγου αὐ-
 τοῖς ποτε ὄντος καὶ τοῦ Ἀπολλωνίου προσκειμένου τῇ σοφίᾳ ταύτῃ καὶ τὰς πλείους τῶν διαλέξεων
 ἐς τοῦτο ξυντείνοντος, ἐπαινῶν αὐτὸν ὁ Ἰάρχας „οἱ μαντικῇ“ ἔφη „χαίροντες, ὧς χρηστὴ Ἀπολλώ-
 νιε, θεοὶ τε ὑπ' αὐτῆς γίνονται καὶ πρὸς σωτηρίαν ἀνθρώπων πράττουσι. τὸ γὰρ, ἂν χρὴ ἐς θεοῦ
 30 ἀφικόμενον εὐρέσθαι, ταῦτα αὖ, ὧς χρηστὴ, ἐφ' ἑαυτοῦ προιδέσθαι προειπεῖν τε ἑτέροις, ἂν μήπω

1. χολεύων. l. 2. ὠλισθήκει. v. ib. ἀλλ' — γλουτὸν. om. v. ib. αὐτῷ. 1, s. αὐτῷ. 2, a, m. αὐτοῦ. o. 3. ὀφ-
 θαλμῶ. 1. ὀφθαλμῶ. v. ὀφθαλμῶν. f, l, s, E. ib. ἐρρηκτικῶς. 1. ἐξερρηκτικῶς. 2, E. 5. δυστοκοῦσα. v. ib. τοῦ ἀν-
 δρός. l. ib. ἐπειδὴ. o. 6. τίκει. s. ib. κόλπῳ. π. κόλπον. p, 2, E. ib. ἐσφέρεσθαι. p. 7. γὰρ ἂν. 1. γὰρ αὐτῷ
 ἂν. 2, E. ib. εἰ μὴ λαγῶς. s. εἰ μὴ λαγῶν. a. ib. δὲ ἄμα. p. 9. οἶνον. 1. οἶνον. 2, E. ib. εἶπεν. om. l. 10. ἀφε-
 κτεῖν. 1. ἀφεκτεῖν. 2, a. ἀφεκτεῖν. m, o. 11. ὥς δὲ μὴδὲ. m. ib. εἰ σοι et mg. εἰ δέ σοι. π. εἰ οὖν σοι. p, 2, E.
 ib. δὲ. om. v. 12. τὴν ὄρνιν. 1. ὄρνιν. 2, E. ib. ὧς πάντα. l. 13. ἔψοντα. 2, a, m. ib. βρώσεται. v. ib. τις.
 p. 14. ἐγγενήσεται. π. ἐκφύσεται. v. 15. ἐν τῇ φύσει. π, m. τῇ φύσει. p, s, a, o. ἐν φύσει. f, v. ib. εἰς πάντα.
 f. εἰς πάντα. s. 16. παμπόλους. l. 17. σπουδὰς. s, a, m. ib. ἀστρικῇ τε. o. 18. μόνον φωνῇ. a, m. μὴ μόνον
 φησὶν. l. 19. ὅτι Ἀπ. ξυμφιλοσοφῆσαντα τῷ Ἰάρχῳ ξυγγράφαι μὲν ἐκεῖθεν περὶ μαντείας, ξυγγράφαι δὲ περὶ θυσιῶν.
 Φ. (332, b, 10). 20. τέτταρας. om. p. ib. οὐσιῶν. a. 21. θύει. v. 22. ἀνθρωπείαν. 1 et m. γο. ἀνθρωπίνην. 2,
 E. ib. καὶ οὐδ' εἰ. 1, s, a, m. οὐδ' εἰ. f, l, v, o. 21. μὲν. om. 2, a, m. 24. καὶ τοι. o. ib. κατὰ ἡγῶ. a. κατὰ
 τῆς ἡγῶ. o. 25. ἐπὶ — δοῦναι. om. π. ib. οὓς. om. π. ib. οὓς καὶ φορεῖν αὐτὸν καθ' ἓνα πρὸς τὰ ὀνόματα
 τῶν ἡμερῶν. E. (447). 26. καθ' ἓνα. v. ib. ποτε αὐτοῖς. p, 2. 29. ἀνθρώπων. π. ἀνθρώπων. p, 2, E. 30. ταῦτα
 αὖ. π. ταῦτα. p. ταῦτα ἂν. 2, E. ib. ἐφ' ἑαυτοῦ προιδέσθαι. π. Haec verba om. p, 2, a. ἀφ' ἑαυτοῦ πρ. o.

ἴσασι, πανολβίου τινὸς ἡγοῦμαι καὶ ταῦτόν ἰσχύοντος τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δελφικῷ. ἐπεὶ δὲ ἡ τέχνη
 τοὺς ἐς θεοῦ φοιτῶντας ἐπὶ τῷ χρῆσασθαι καθαρὸν κελεύει βαδίζοντας φοιτῶν, ἢ „ἐξίτι τοῦ νεῶ“
 πρὸς αὐτοὺς ἐρεῖ, δοκεῖ μοι καὶ τὸν προγνωσόμενον ἄνδρα ὕγιως ἑαυτοῦ ἔχειν καὶ μήτε κηλὶδα
 προσμεμάχθαι τῇ ψυχῇ μηδεμίαν μήτε οὐλὰς ἀμαρτημάτων ἐντετυπῶσθαι τῇ γνώμῃ, καθαρῶς δὲ
 αὐτὸν προφητεύειν ἑαυτοῦ καὶ τοῦ περὶ τῷ στέρνῳ τρίποδος συνιέντα. γεγωνότερον γὰρ οὕτω καὶ
 ἀληθέστερον τὰ λόγια ἐκδῶσει· ὅθεν οὐ χρὴ θαυμάζειν, εἰ καὶ σὺ τὴν ἐπιστήμην ξυνέληφας το-
 σοῦτον ἐν τῇ ψυχῇ φέρων αἰθέρα.“ καὶ χαριεντιζόμενος ἅμα πρὸς τὸν Δάμιν „σὺ δ’ οὐδὲν“ ἔφη
 „προγινώσκεις, Ἀσσύριε, καὶ ταῦτα ξυνὼν ἀνδρὶ τοιούτῳ;“ „νὴ Δί’“ εἶπε „τά γε ἐμαυτῷ
 ἀναγκαῖα· ἐπειδὴ γὰρ πρῶτῳ ἐνέτυχον τῷ Ἀπολλωνίῳ τούτῳ καὶ σοφίας μοι ἔδοξε πλέως δεινότη-
 τος τε καὶ σωφροσύνης καὶ τοῦ καρτερεῖν ὀρθῶς, ἐπεὶ δὲ καὶ μνημοσύνην ἐν αὐτῷ εἶδον, πολυ-
 μαθέστατόν τε καὶ φιλομαθίας ἦντω, δαιμόνιον τί μοι ἐγένετο, καὶ ξυγγενόμενος αὐτῷ σοφὸς μὲν
 ὦρήθην δόξην ἐξ ἰδιώτου τε καὶ ἀσόφου, πεπαιδευμένος δὲ ἐκ βαρβάρου, ἐπόμενος δὲ αὐτῷ καὶ
 ξυσπονδάζων ὄψεσθαι μὲν Ἰνδούς, ὄψεσθαι δὲ ὑμᾶς, Ἑλλησί τε ἐπιμύξαι Ἑλλήν ὑπ’ αὐτοῦ γενό-
 μενος. τὰ μὲν δὴ ὑμέτερα περὶ μεγάλων ὄντα Δελφούς ἡγείσθε καὶ Δωδώνην καὶ ὅ τι βούλεσθε,
 τὰμὰ δέ, ἐπειδὴ Δάμις μὲν ὁ προγινώσκων αὐτά, προγινώσκει δ’ ὑπὲρ αὐτοῦ μόνου, γράος ἔστω
 ἀγνορίας μαντευσμένης ὑπὲρ προβατίων καὶ τῶν τοιούτων.“ ἐπὶ τούτοις μὲν δὴ ἐγέλασαν οἱ σο-
 φοὶ πάντες, καταστάντος δὲ τοῦ γέλωτος ἐπανήγεν ὁ Ἰάρχας ἐς τὸν περὶ τῆς μαντικῆς λόγον,
 καὶ πολλὰ μὲν αὐτὴν ἀγαθὰ ἔλεγε τοὺς ἀνθρώπους εἰργάσθαι, μέγιστον δὲ τὸ τῆς ἱατρικῆς δῶρον·
 οὐ γὰρ ἂν ποτε τοὺς σοφοὺς Ἀσκληπιάδας ἐς ἐπιστήμην τούτου παρελθεῖν, εἰ μὴ παῖς Ἀπόλλωνος
 Ἀσκληπιδὸς γενόμενος καὶ κατὰ τὰς ἐκείνου φήμας τε καὶ μαντείας ξυνθίει τὰ πρόσφορα ταῖς νόσοις
 φάρμακα παισὶ τε ἑαυτοῦ παρέδωκε καὶ τοὺς ξυνόντας ἐδιδάξατο, τίνας μὲν δεῖ προσάγειν πόν-
 ὃν τοῖς ἔλκεσι, τίνας δὲ ἀνχηροῖς καὶ ξηροῖς ξυμμετρίας τε ποτίμων φαρμάκων, ὑφ’ ὧν ὕδροφοι
 ἀποχετεύονται καὶ αἷμα ἰσχεῖται φθόαι τε παύονται καὶ τὰ οὕτω κοῖλα. καὶ τὰ τῶν λοβόλων δὲ ἄκη
 καὶ τὸ τοῖς λοβόλοις αὐτοῖς ἐς πολλὰ τῶν νοσημάτων χρῆσθαι τίς ἀφαιρήσεται τὴν μαντικὴν; οὐ
 γὰρ μοι δοκοῦσιν ἄνευ τῆς προγινώσκουσης σοφίας θαρσῆσαι ποτε ἄνθρωποι τὰ πάντων ὀλεθριώ-
 τατα φαρμάκων ἐγκαταμίξαι τοῖς σώζουσιν.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ὅδε ὁ λόγος ἀναγέγραπται τῷ Δάμει σπονδασθεὶς ἐκεῖ περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς μυθο-
 λογουμένων θηρίων τε καὶ πηγῶν καὶ ἀνθρώπων, μὴδ’ ἐμοὶ παραλειπέσθω, καὶ γὰρ κέρδος εἴη
 μήτε πιστεύειν, μήτε ἀπιστεῖν πᾶσιν. ἦρετο γὰρ δὴ ὁ Ἀπολλώνιος „ἔστι τι ζῶον ἐνταῦθα μαρτι-
 χόρας; ὁ δὲ Ἰάρχας „καὶ τίνα“ ἔφη „φύσιν τοῦ ζῶον τούτου ἤκουσας; εἰκὸς γὰρ καὶ περὶ εἰδους
 αὐτοῦ λέγεσθαι.“ „λέγεται“ εἶπε „μεγάλα καὶ ἄπιστα, τετράπουν μὲν γὰρ εἶναι αὐτό, τὴν κεφα-

1. ἐπεὶ δὲ. p. 2, a. ἐπειδὴ δὲ. π, m, o. ib. Ἀπόλλωνι Δελφικῷ. m. 2. καὶ τοὺς. p. 3. ἐρεῖ. 1. ἐρεῖν. 2. E.
 3. ἑαυτῷ. v. ib. συνιέντα. 1. συνιέντος. 2. ξυνιέντος. E. ib. γεγωνότερα. v. γεγωνότερον. m, o. 6. ἀληθέστερα. v.
 8. ἀσόφως. l. ib. ἐμαυτοῦ. l. 9. γὰρ. om. p, v. ib. πλέων. v. 10. πολυμαθέστατόν τε καὶ φιλομαθίας ἦντω. Φ.
 (332, b, 12). 11. φιλομαθίας. f. φιλομαθέστατον ἦντω. v. 12. δόξαι. v. ib. τε. om. v. ib. βαρβάρου. B, Hu.
 a. βαρβάρων. C, a, m. 13. ξυσπονδάζων. f, l. ib. ὄψεσθε. v. 14. τὰ μὲν γὰρ δὴ. f, l. ib. ὑμέτερα. o. ib.
 ἡγείσθαι. v. 15. αὐτοῦ. s. αὐτοῦ. E. ib. ἔστω. v. 16. ἀγνορίας. p. ἀγνορίας. a. ib. μὲν δ’ ἂν. v. 17. ἐπα-
 νήγεν. 1. ἐπανηγαγεν. 2. E. ib. ἐς αὐτόν. v. ib. περὶ μαντικῆς. E. περὶ τῆς μαντικῆς. v. ib. Ἰάρχας δὲ περὶ μαν-
 τικῆς πολλὰ μὲν ἀγαθὰ ἔλεγε τοὺς ἀνθρώπους εἰργάσθαι, (εἰργάσθαι ἀγαθὰ. B). μέγιστον — ἀποχετεύονται αἷμα τε
 ἰσχεῖται καὶ τὰ ἄλλα ἰάσεως τυγχάνει. Φ. (332, b, 13). 19. τούτων. l. ib. προσελθεῖν. ΦΑ, B. 20. τοῖς νόσοις. v.
 21. αὐτοῦ. v. Φ. ib. τίνα μὲν δὴ. v, l. 22. ξυμμετρίας τε. 1, f, Φ. ξυμμετρίας. l. ξυμμετρίαν τε. v. ξυμμετρίας
 ποτίμων. s. corr. a. sec. m. ξυμμετρίας, τίνα δὲ. a, m. ξυμμετρίας δὲ. o. ib. ὑφ’ ὧν. 1, f, l, m, o, Φ. ὑφ’ ὧν.
 s, a. 23. αἷμα τε. Φ. 24. λοβόλων δὲ. π et m. γρ. λοβόλων. p, 2, E. 25. προγινώσκουσης αὐτοῖς. 2, (etiam v.)
 a, m. ib. ἀνθρώπων. v.

28. καὶ γὰρ κέρδος. π, s, E. καὶ γὰρ καὶ κέρδος. p, 2. Fo: καὶ γὰρ κέρδος ἂν. 29. ἔστι τε. a, m. ib. μαρ-
 τιχόρας. π, m, (ubi γρ. μαρτιχόρας) o. μαρτιχόρας. p, u, a. μαρτιχόρας. f. μαρτιχόρας. s, v. ἢ μαρτιχόρας. l. 31. λέ-
 γεσθαι. π. διαλέγεσθαι. p, 2, E. Fo: τι λέγεσθαι. ib. λέγετε. v. ib. γὰρ εἶπε. π, m, o. ib. τετράπουν γὰρ. f, v, l.
 ib. ὃ τὴν κεφαλὴν — θηρῶντας. E. 446.

1. εικάσαι. π. ib. ομοιωσθαι. E. 3. αὐτο. om. 'E. ib. δ' αὐτοῦ. l. ib. καί. om. 2, a. 4. μάγνις. v. ib. λ β

ποιούσης. 1, m, o. πραιτούσης. 2, a et m. γρ. 5. ὑποβελών. s. corr. sec. m. 6. σὺν δὲ. s, a. ib. τὸ τοξεύον. p. 8. ὅτι λίθον φησί, παντάβην ὄνομα γίνεσθαι τὴν μεγίστην κατὰ ὄνομα δακτύλου τοῦ ἀντίχειρος, κνίσκοιται δὲ αὐτὴν — τῆς λίθου. Φ. (326, b, 34.) 10. ἐν τῇ κοίτῃ. v et Φ praeler A. 11. κατὰ πολλὰ. C, Φ. τὰ πολλὰ. a. κατὰ τὰ πολλὰ. m, o. ib. οὐ πᾶσι δὲ ἀνασπᾶσθαι, ἀλλὰ τοῖς τὰς ἐπ' αὐτῇ τελετὰς ἐπισταμένοις. Φ. (326, b, 39). ib. ματ

μαντεύσαι. f. al. m. corr. μαντεῦσαι. l. 12. λόγον. ἢ γοητοῦ f. al. m. adj. λόγον ἢ γοητείας. v. 13. αὐτὴ νύκτωρ μὲν ἡμέραν ἀναφαίνει — ἰσχυρός. λίθους γὰρ ὅπασας βούλει καὶ σποράδην καὶ θαλάσῃ διασπείρας, καὶ ταυτὴν αὐταῖς καθιμύσας ξυλλέγειν ἂν πάσας τῇ τοῦ πνεύματος διαδόσει. ὑποκείμεναι γὰρ αὐτῇ βοτρυδὸν — σμῆνος. καὶ φησιν ὁ μυθολογῶν οὗτος Φιλόστρατος ὡς ταῦτα εἰπὼν Ἰάργας τῷ Ἀπολλωνίῳ ἔδειξε τὴν λίθον — ἐργάζεται. Φ. (327, a, 1.) ib. ἡμέρα. f, v, l. 15. μαρμαρυγίας. l. ib. ἀποροχίτων. Φ. ib. πάντα γὰρ τὸ. l. 17. καί. om. p. 18. διαδώσει. m, o. ib. αἱ λίθοι. 1, Φ. οἱ λίθοι. 2, E. 19. ἔδοξε. l. ib. τοὺς δὲ Πηγαίους φησὶν οἰεῖν — Ἰνδοῖς. Φ. (327, a, 12). 22. ἄλλοι εἰ ποί. (sic.) a. ib. οὔτε μὴν ἐν Ἰνδοῖς. π, m, o. οὔτε ἐν Ἰνδοῖς. p, Φ. οὔτε Ἰνδοῖς. 2, a. 23. ὅτι φησὶν, ὃν ὀρύττουσιν — οἰοῦναι σπινθήρειν — ἐν Ἰνδοῖς, καὶ μέγεθος καὶ — πυρροῖς. τὴν τίγριν — ἀνέμοις. Φ. (327, a, 17). ib. ὡς λιθοτομῇ. ΦA. B. ib. τοῦτο τοῦ. o. 25. αὐτὸν. f, v, l. ib. τὸν. om. v. 26. ὅτι τοὺς ἐν Ἰνδοῖς γούπας μέγεθος μὲν καὶ ἀλγὴν εἰκάσθαι φησὶ τοῖς — ἀνέμοις. Φ. (332, b, 24). ib. εἰκάσαι. π. 26. δὲ. om. l. 27. ἐλεφάντων δὲ. Φ. (332.) δὲ. om. Φ. (327). ἐλεφάντων τε. C, E. ib. οὐτῶ μεγά. 1, Φ. l. o. οὐχ οὐτῶ μεγά. f. οὐχ οὐτῶ μεγά. v, s, a, m. ib. βραχύνποδες. v. 29. ὡς μὲν. o. εἶναι κνλίσκοιτας. om. Φ. (332). ib. Τίγριν. m. o.

λωτον εἶναι μόνην, ἐπειδὴ τὸ τάχος αὐτὴν ἐσποιεῖ τοῖς ἀνέμοις. καὶ τὸν φοίνικα δὲ τὸν ὄρνιν τὸν XLIX
 διὰ πεντακοσίων ἐτῶν ἐς Αἴγυπτον ἦγοντα πέτεσθαι μὲν ἐν τῇ Ἰνδικῇ τὸν χρόνον τοῦτον, εἶναι δὲ 135
 ἕνα ἐκδιδόμενον τῶν ἀκτίνων καὶ χρυσῷ λάμποντα, μέγεθος αἰετοῦ καὶ εἶδος, ἐς καλιάν τε ἰζόνειν
 τὴν ἐκ τοῦ ἀρώματος ποιουμένην αὐτῷ πρὸς ταῖς τοῦ Νείλου πηγαῖς. ἃ δὲ Αἰγύπτιοι περὶ αὐτοῦ
 ᾄδουσιν, ὡς ἐς Αἴγυπτον φέρεται, καὶ Ἰνδοὶ ξυμμαρτυροῦσι προσάδοντες τῷ λόγῳ τὸν φοίνικα
 τὸν ἐν τῇ καλιᾷ τηκόμενον προπεμπτηρίους ὕμνους αὐτῷ ᾄδειν. τουτὶ δὲ καὶ τοὺς κύκνους φασὶ
 δοῶν οἱ σοφώτερον αὐτῶν ἀκούοντες.

Τοιαῖδε μὲν αἱ πρὸς τοὺς σοφοὺς ξηνουσίαι Ἀπολλωνίῳ ἐγένοντο μηνῶν τεττάρων ἐκεῖ διατρί- I.
 ψαντι καὶ ξυλλαβόντι λόγους φανεροὺς τε καὶ ἀπορρήτους πάντας, ἐπεὶ δὲ ἐξελαύνειν ἐβούλετο,
 τὸν μὲν ἡγεμόνα καὶ τὰς καμήλους πείθουσιν αὐτὸν ἀποπέμψαι τῷ Φραώτῃ μετ' ἐπιστολῆς, αὐτοὶ 10
 δὲ ἡγεμόνα ἕτερον καὶ καμήλους δόντες προέπεμπον αὐτὸν εὐδαιμονίζοντες αὐτούς τε κἀκείνους.
 ἀσπασάμενοι δὲ τὸν Ἀπολλώνιον καὶ θεὸν τοῖς πολλοῖς εἶναι δόξειν οὐ τεθνεῶτα μόνον, ἀλλὰ καὶ
 ζῶντα φήσαντες αὐτοὶ μὲν ὑπέστρεψαν ἐς τὸ φροντιστήριον ἐπιστρεφόμενοι πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ
 δηλοῦντες, ὅτι ἄκοντες αὐτοῦ ἀπαλλάττονται, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἐν δεξιᾷ μὲν τὸν Γάγγην ἔχων, ἐν
 ἀριστερᾷ δὲ τὸν Ὑφάειν κατήει ἐπὶ τὴν θάλατταν ἡμερῶν δέκα ὁδὸν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ὄχθου. κατι- 15
 οῦσι δ' αὐτοῖς πολλὰ μὲν στρουθοὶ ἐφαίνοντο, πολλοὶ δὲ ἄγριοι βόες, πολλοὶ δὲ ὄνοι καὶ λέοντες
 καὶ παρδάλεις καὶ τίγρεις καὶ πιθήκων γένος ἕτερον παρὰ τοὺς ἐν ταῖς πεπερίσι, μέλανές τε γὰρ
 καὶ λάσιοι ἦσαν καὶ τὰ εἶδη κύνιοι καὶ σμικροὶς ἀνθρώποις ἴσοι. διαλεγόμενοι δὲ περὶ τῶν ὄρω- 136
 μένων, ὅποια εἰώθεσαν, ἀφίκοντο ἐπὶ τὴν θάλατταν, ἐν ᾗ κατεσκεύαστο ἐμπόρια μικρά, καὶ πλοῖα
 δὲ ἐν αὐτοῖς ὥρμιε πορθμεῖα παραπλήσια τοῖς Τυρρηνοῖς. τὴν δὲ θάλατταν τὴν Ἐρυθρὰν εἶναι 20
 μὲν κυανωτάτην, ὠνομάσθαι δὲ, ὡς εἶπον, ἀπὸ Ἐρυθρὰ βασιλείας, ὃς ἐπωνόμασεν ἑαυτὸν ἐκείνῳ
 τῷ πελάγει. ἐνταῦθα ἦκων τὰς μὲν καμήλους ἀπέπεμψε τῷ Ἰάργῃ μετ' ἐπιστολῆς LI

„Ἀπολλώνιος Ἰάργῃ καὶ σοφοῖς ἑτέροις χαίρειν.

Ἀφικομένη μοι περὶ πρὸς ὑμᾶς δεδώκατε τὴν θάλατταν, ἀλλὰ καὶ σοφίας τῆς ἐν ὑμῖν κοινωνή-
 σαντες δεδώκατε καὶ διὰ τοῦ οὐρανοῦ πορεύεσθαι. μεμνήσομαι τούτων καὶ πρὸς Ἑλλήνας κοινωνήσω 25
 τε λόγων ὡς παροῦσιν ὑμῖν, εἰ μὴ μάτην ἔπιον τοῦ Ταντάλου. ἔρρωσθε ἀγαθοὶ φιλόσοφοι.“ αὐτὸς LII
 δὲ ἐπιβὰς νεὼς ἐκομίζετο λείῳ καὶ εὐφόρῳ πνεύματι θαυμάζων τὸ στόμα τοῦ Ὑφάειδος, ὡς φοβε-
 ρῶς δι' αὐτοῦ ἐκχεῖται· τελευτῶν γὰρ, ὡς ἔφην, ἐς χωρία πετρῶδη καὶ στενὰ καὶ κρημνοὺς ἐκπί-
 πτει, δι' ὧν καταρροήνους ἐς τὴν θάλατταν ἐνὶ στόματι χαλεπὸς δοκεῖ τοῖς ἄνθρωποις τῇ γῇ προσκειμένοις.
 Καὶ μὴν καὶ τὸ τοῦ Ἰνδοῦ στόμα ἰδεῖν φασί, πόλιν δὲ ἐπ' αὐτοῦ κεῖσθαι Πάταλα περίρροντον 30 LIII 137
 τῷ Ἰνδῷ, ἐς ἣν τὸ ναυτικὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἔλθειν, ὃ ναύαρχον ἐπιτετάχθαι Νέαρχον οὐκ ἀγύ-
 μναστον τῆς θαλαττίου τάξεως. ἃ δὲ Ὀρθαγόρῃ περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς εἴρηται, καὶ ὅτι μήτε ἡ ἄρκτος

1. ὅτι περὶ τοῦ φοίνικος τοῦ ὄρνιδος τὰ αὐτὰ καὶ οὗτος τοῖς ἄλλοις ἄπασιν ἀναγράφει. Φ. (327, a, 29). 2. εἰς Αἴγυπτον. f. ib. πέτεσθαι. v. 5. τὸ τὸν. 1, f, v. τῷ τὸν. 1, s, E. 7. γρ. σοφώτεροι. m. ib. αὐτῷ. 1.

s. μὲν. om. 2, a. ib. ὅτι δ' μῆνας τοῖς Ἰνδοῖς τὸν Ἀ. συνδιατρίψαι φησιν. ἐξ ἐκείνου δὲ ἐν δεξιᾷ — ἔχοντα — κατιέναι — δὲ αὐτοῖς πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα φανῆναι, ἀτὰρ καὶ πιθήκων — ἀνθρώποις ἴσοι ἀφίκοντο δὲ ἐπὶ τὴν θάλατταν τὴν Ἐρυθρὰν. ταύτην δ' εἶναι φησιν οὗτος κυανωτάτην, λαχεῖν δὲ τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ Ἐρυθρὰ βασιλείας. Φ. (327, a, 31). 9. ἐπειδὴ. π. et m. γρ. 12. τεθνεῶτα μὴν. p. 15. τὴν. om. 1. 17. παρδάλεις. 2. ib. τε καὶ γὰρ. p, s, a. 18. ἦσαν ἤδη κύνιοι. m. ib. μικροῖς. p, 2, Φ. 19. πλοῖα ἐν. 2, a. 21. αὐτὸν. v.

23. Fo: τοῖς ἑτέροις σοφοῖς.

25. κοινωνήσω τε. 1. κοινωνήσω. 2, E. 26. παροῦσιν ὑμῖν. π. παροῦσιν. p, E. 27. ἐντεῦθεν ἐπιβάντες νεὼς ὡς

ἐκομίζοντο λείῳ — θαυμάζοντες — τελευτῶν γὰρ εἰς χωρία — προσκειμένοις. Φ. (327, b, 1). ib. φοβερός. π. φοβερός. Φ. φοβερός. p, 2, E. 28. τελευταῖον. v.

30. καὶ μὴν — ἐντελεῖν, οὐ Νέαρχος ἐπεστάται. ἃ δὲ Ὀρθαγόρῃ — τάξεως, ταῦτα δοκεῖ καὶ τούτοις. Φ. (327, b, 6). 31. ἐλθεῖν. 1. ἐντελεῖν. 2, E, Φ.

III, 49. 50. 51. 52. p. 135. 136. 137.

ἐν αὐτῇ φαίνοιτο, μήτε σημαίνοντο τὴν μεσημβρίαν οἱ πλείοντες οἱ τε ἐπίδηλοι τῶν ἀστέρων ἐξ-
λάττοιεν τῆς ἐαυτῶν τάξεως, δοκεῖ καὶ Δαμιδι, καὶ χρηὴ πιστεύειν ὕγιως τε καὶ κατὰ τὸν ἐκεῖ οὐ-
ρανὸν εἰρησθαι ταῦτα. μνημονεύουσι καὶ νήσον μικρὰς, ἣ ὄνομα εἶναι Βίβλον, ἐν ἣ τὸ τοῦ κογ-
χυλίου μέγεθος καὶ οἱ μύες ὅστροά τε καὶ τὰ τοιαῦτα δεκαπλάσια τῶν Ἑλληνικῶν τὸ μέγεθος ταῖς
5 πέτραις προσπέφυκεν. ἀλίσκεται δὲ καὶ λίθος ἐκεῖ μαργαρίς ἐν ὁστράκῳ λευκῷ καρδίας τόπον
ἔχουσα τῷ ὁστρέῳ.

LIV Κατασχεῖν δὲ φασὶ καὶ ἐς Πηγάδας τῆς τῶν Ὀρειτῶν χώρας, οἱ δὲ Ὀρεῖται, χαλκαὶ μὲν αὐ-
τοῖς αἱ πέτραι, χαλκῇ δὲ ἡ ψάμμος, χαλκοῦν δὲ ψήγμα οἱ ποταμοὶ ἄγουσι. χρυσίτιν δὲ ἡρῶνται
138 τὴν γῆν διὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ χαλκοῦ.

LV 10 Φασὶ δὲ καὶ τοῖς Ἰχθυοφάγοις ἐντυχεῖν, οἷς πόλιν εἶναι Στόβηρα, διφθέρας δὲ τούτους ἐν-
φθαι μερίστων ἰχθύων, καὶ τὰ πρόβατα τὰ ἐκείνῃ ἰχθυώδη εἶναι καὶ φαγεῖν ἄτοπα, τοὺς γὰρ
ποιμένας βόσκειν αὐτὰ τοῖς ἰχθύσιν, ὥσπερ ἐν Καρίᾳ τοῖς σύκοις. Καρμανοὶ δὲ Ἰνδοὶ γένος ἡμε-
ρον εὐιχθὺν οὕτω νέμονται θάλατταν, ὥς μηδ' ἀποθέτους ποιέσθαι τοὺς ἰχθύς, μηδὲ, ὥσπερ ὁ
Πόντος, ταριχεύειν, ἀλλ' ὀλίγους μὲν αὐτῶν ἀποδίδοσθαι, τοὺς δὲ πολλοὺς ἀσπαίροντας ἀποδιδό-
15 ναι τῇ θαλάττῃ.

LVI Προσπλεῦσαί φασὶ καὶ Βαλάροις, ἐμπόριον δὲ εἶναι τὰ Βάλαρα μεστὸν μυρρινῶν τε καὶ φοινί-
κων καὶ δάφνας ἐν αὐτῷ ἰδεῖν καὶ πηγᾶς διαρρεῖσθαι τὸ χωρίον. κῆποι δὲ ὀπόσοι τρωτικοὶ καὶ
ὀπόσοι ἀνθέων κῆποι, βρύνειν αὐτὸ καὶ λιμένας μεστοὺς γαλήνης ἐν αὐτῷ εἶναι. προκίεσθαι δὲ
τοῦ χωρίου τούτου νήσον ἱερὰν, ἣν καλεῖσθαι Σέληρα καὶ στάδια μὲν ἑκατὸν εἶναι τῷ πορθμῷ,
20 νηρηίδα δὲ οἰκεῖν ἐν αὐτῇ δεινὴν δαίμονα, πολλοὺς γὰρ τῶν πλεόντων ἀρπάζειν καὶ μηδὲ ταῖς
ναυσὶ ξυγχερεῖν πείσμα ἐκ τῆς νήσου βάλλεσθαι.

LVII Ἄξιον δὲ μηδὲ τὸν περὶ τῆς ἐτέρας μαργαρίτιδος παρελθεῖν λόγον, ἐπεὶ μηδὲ Ἀπολλωνίῳ μει-
ρακιώδης ἔδοξεν, ἀλλὰ πλάττεται ἡδιστος καὶ τῶν ἐν τῇ θαλαττονεργίᾳ θανμασιώτατος. τὰ γὰρ
τετραμμένα τῆς νήσου πρὸς τὸ πέλαγός ἐστι μὲν ἄπειρος πυθμὴν θαλάττης, φέρεται δὲ ὅστροον ἐν
139 25 ἐλύτρω λευκῷ μεστὸν πιμελῆς, οὐδὲ γὰρ λίθον φύει οὐδένα. γαλήνην δὲ ἐπιφυλάξαντες καὶ τὴν
θάλατταν αὐτοὶ λεάναντες, τουτὶ δὲ ἡ τοῦ ἐλαίου ἐπιρροή πρᾶττει, καταδύεται τις ἐπὶ τὴν θήραν
τοῦ ὁστρέου τὰ μὲν ἄλλα κατεσκευασμένος, ὥσπερ οἱ τὰς σπογγὰς κείροντες, ἔστι δὲ αὐτῷ καὶ
πλινθίς σιδηρὰ καὶ ἀλάβαστρος μύρον. παριζήσας οὖν ὁ Ἰνδὸς τῷ ὁστρέῳ δέλεαρ αὐτοῦ τὸ μύρον

1. ἐξάλλαιττοιεν. Φ. ἐξάλλαιττονται. C, E. 2. ἐαυτῶν. Φ. αὐτῶν. 1, s, a. αὐτῶν. v, m, o. 3. ὅτι νησὶν φησιν
εἶναι μικρὰν, ὄνομα Βίβλον — ὁστρέῳ. Φ. (327, b, 15). ib. Βύβλον. E. ib. τὸ τοῦ κογχ. μέγεθος. om. o. κοχλίου.

1. 5. δὲ. om. l. ib. ἐκεῖ καὶ. Φ. ἐκεῖ. om. f, v, l. ib. τρόπον. 1. τρόπον. f, l, a, Φ. 6. ἐπέχουσα. v.

7. κατασχεῖν δὲ — χαλκοῦ. Φ. (327, b, 21). ib. Πηγάδας. 1, a, m. Πηγάδα. s, a. rec. m. Πηγάδα. f, l, v.
ΦΑ, B. Πάγαλα. o. ib. τῆς Ὀρειτῶν. Φ. τῆς τῶν. om. π. Ὀρειτῶν. l. ib. ἐληλυθέναι φησὶν ἐς τὴν τῶν Ὀρειτῶν
χώραν, ἐνθα χαλκαὶ — ἄγουσι. E. (448). ib. Ὀρειτῶν χώραν. π. ib. Ὀρειτῶν et Ὀρίται. o. Ὀρειτῶν et Ὀρεῖται. l.
ib. μὲν. om. l. s. χαλκοῦ δὲ. E. ib. χρυσίτην. v. χρυσίτην. l. ib. δὲ ἡρῶνται. 1. Φ. ἡρῶνται. 2, E.

10. φασὶ δὲ — ἰχθυώδη εἶναι, ἐξ αὐτῶν γὰρ τρέφεται, καὶ φαγεῖν — μηδὲ ταριχεύειν, εἶναι γὰρ αὐτοῖς ἐπὶ
χειρας τοὺς ἰχθύς διὰ παντός, ὅσους βούλονται. Φ. (327, b, 26). ib. δὲ. om. 2. ib. τούτους. om. f, l et s in ord.
habet mg. 11. τὰ ἐκείνῃ. π, m, o. τάτε ἐκείνῃ. p. ἐκείνῃ. om. τὰ. 2, a. ib. ἐκεῖ. Φ. 13. εὐερχθὺν. a. 14. ὁ
πόντος. E.

16. ὅτι προσπλεῦσαί φησιν αὐτοὺς καὶ Βαλάροις. ἐμπόριον δὲ τοῦτο εἶναι μεστὸν — φοινίκων καὶ κήπων παντο-
λάροις

δαπὰ φερόντων. προκίεσθαι — ἱερὰν καὶ καλεῖσθαι Σέληρα. Φ. (327, b, 34). ib. βαρβάροις. f, al. m. corr. 17.
κῆποι. 1, f, l. κοῖποι. v. κήποις. E. 18. βρύνειν αὐτῷ. p.

22. μαργαρίδος. p. 23. ἀλλ' ἀπαγγέλλεται ἡδιστος καὶ τῶν ἐν θαλαττονεργίᾳ θανμασιώτερος. Φ. (332, b, 33).
ib. θανματονεργία. 2, a et m. γρ. ib. θανμασιωτάτη. p. 24. ταύτης τῆς νήσου τὰ τετραμμένα πρὸς τὸ — θάλατ-
ταν αὐτοὶ τῇ ἐπιρροῇ τοῦ ἐλαίου λεάναντες καταδύεται — κατεσκευασμένος — φύσει μαργαρίς αἵμα λευκόν. τὸ δὲ
ἐντεῦθεν θηριώδη — θηρία. Φ. (327, b, 38). 25. δὲ. om. f, v. 28. ἀλάβαστρος. p et Φ. praeter A, B.

ποιεῖται, τὸ δὲ ἀνοίγνυται τε καὶ μεθύει ὑπ' αὐτοῦ, κέντρον δὲ διελαθὲν ἀποπτύει τὸν ἰχώρα, ὁ δὲ ἐκδέχεται αὐτὸν τῇ πλινθίδι τύπους ὀρωρυγμένην. λιθοῦται δὲ τὸ ἐντεῦθεν καὶ ὀυθμίζεται, καθάπερ ἡ φύσει μαργαρίς κᾶστιν ἢ μαργαρίς αἷμα λευκὸν ἐξ ἐρυθρᾶς τῆς θαλάττης. ἐπιτίθεσθαι δὲ τῇ θήρᾳ ταύτῃ καὶ τοὺς Ἀραβίους φασὶν ἀντιπέρας οἰκοῦντας. τὸ δὲ ἐντεῦθεν θηριώδη μὲν τὴν θάλατταν εἶναι πᾶσαν, ἀγελάζεσθαι δὲ ἐν αὐτῇ τὰ κήτη, τὰς δὲ ναῦς ἔρμα τοῦτου κωδωνοφορεῖν κατὰ πρύμναν τε καὶ πρῶραν, τὴν δὲ ἡγῶ ἐκπλήττειν τὰ θηρία, καὶ μὴ εἶναι ἐμπελάζειν ταῖς ναυσί.

Καταπλεύσαντες δὲ ἐς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εὐφράτου φασὶν ἐς Βαβυλῶνα δι' αὐτοῦ ἀναπλεῦσαι παρὰ τὸν Οὐαδάνην. καὶ τυχόντες αὐτοῦ οἶου ἐρίγνωσκον, ἐπὶ τὴν Νῖνον ἐλθεῖν αὐθις, καὶ τῆς Ἀντιοχείας συνήθως ὑβριζούσης καὶ μηδὲν τῶν Ἑλληνικῶν ἐσπουδακνίας ἐπὶ θάλατταν τε καταβῆναι τὴν ἐπὶ Σελεύκειαν νεῶς τε ἐπιτυχόντες προσπλεῦσαι Κύπρῳ κατὰ τὴν Πάφον, οὗ τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἔδος, ὃ συμβολικῶς ἰδρυμένον θανμάσαι τὸν Ἀπολλώνιον, καὶ πολλὰ τοὺς ἱερέας ἐς τὴν ὁσίαν τοῦ ἱεροῦ διδασκόμενον ἐς Ἰωνίαν πλεῦσαι θαναμαζόμενον ἱκανῶς καὶ μεγάλων ἀξιούμενον παρὰ τοῖς τὴν σοφίαν τιμῶσιν.

Δ.

Ἐπεὶ δὲ εἶδον τὸν ἄνδρα ἐν Ἰωνίᾳ παρελθόντα ἐς τὴν Ἐφεσον, οὐδὲ οἱ βάνησοι ἔτι πρὸς ταῖς ἑαυτῶν τέχναις ἦσαν, ἀλλ' ἠκολούθουν ὁ μὲν σοφίας, ὁ δὲ εἰδους, ὁ δὲ διαίτης, ὁ δὲ σχήματος, οἱ δὲ πάντων ὁμοῦ θαναμασταὶ ὄντες, λόγοι τε περὶ αὐτοῦ ἐφοίτων οἱ μὲν ἐκ τοῦ Κολοφῶνι μαντείου κοινωνῶν τῆς ἑαυτοῦ σοφίας καὶ ἀτεχνῶς σοφὸν καὶ τὰ τοιαῦτα τὸν ἄνδρα ἄδοντες, οἱ δὲ ἐκ Διδύμων, οἱ δὲ ἐκ τοῦ περὶ τὸ Πέργαμον ἱεροῦ, πολλοὺς γὰρ τῶν ὑγιείας δεομένων ὁ θεὸς ἐκέλευσε προσφοιτᾶν τῷ Ἀπολλωνίῳ, τουτὶ γὰρ αὐτός τε βούλεσθαι καὶ δοκεῖν ταῖς Μοῖραις. ἐφοίτων καὶ πρεσβεῖαι πρὸς αὐτὸν ἐκ τῶν πόλεων ξένον τε αὐτὸν ἡγούμενοι καὶ βίον ξύμβουλον βωμῶν τε ἰδρύσεως καὶ ἀγαλιμάτων, ὁ δὲ ἕκαστα τούτων τὰ μὲν ἐπιστέλλων, τὰ δὲ ἀφίξεσθαι φάσκων διωρθούτο. πρεσβευσάμενης δὲ καὶ τῆς Σμύρνης καὶ ὅ τι μὲν δέοιτο οὐκ εἰπούσης, ἐκλιπαρούσης δὲ ἀφικέσθαι, ἤρετο τὸν πρεσβευτήν, ὃ τι αὐτοῦ δέοιτο, ὁ δὲ „ιδεῖν“ ἔφη „καὶ ὀφθῆναι“. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „ἀφίξομαι“ εἶπε „δοίητε δέ, ὦ Μοῦσαι, καὶ ἐρασθῆναι ἀλλήλων“.

Τὴν μὲν δὴ διάλεξεν τὴν πρώτην ἀπὸ τῆς κρηπίδος τοῦ νεῶ πρὸς τοὺς Ἐφεσίους διελέχθη, οὐχ ὥσπερ οἱ Σωκρατικοί, ἀλλὰ τῶν μὲν ἄλλων ἀπάγων τε καὶ ἀποσπονδάζων, φιλοσοφία δὲ μόνη

1. κέντρον δὲ. 1. κέντρον τε. 2. E, ΦΑ. ib. διελασθὲν. φ et f. ante corr. al. m. ib. ἀποπτύει. p. 2. αὐτοῦ. v. ib. τὸ ἐνταῦθα. v. 3. μαργαρίς κᾶστιν. om. a. relicta lacuna. ἢ φύσει μαργαρίς. et mg. κᾶστιν ἢ. s. ib. κᾶστιν ἢ μαργαρίς. om. f, φ, v, l, Φ. 4. δὲ. om. φ. ib. ἀραβίους. p. ib. δὲ. om. s. 5. τουτὶ. l. 6. τῇ δὲ. v.

8. καταπλεύσαντες δὲ — ἀναπλεῦσαι. Φ (328, a, 15). 9. περὶ. π. 10. μὴ δὲ. v. 11. ἐπιτυχόντας. π. ἐπιτυχόντας. p. 2, E. 12. συμβολικῶς. f, l. 13. ὁσίαν. C. οἰσίαν. E. 14. τὴν σοφίαν. 1. σοφίαν. 2. E.

15. ἐπεὶ δὲ. π, v. ἐπειδὴ δὲ. p, f, l, s, E. ib. βάνησοι. v. 16. αὐτῶν. v. 17. Σ. v. θαναμασταί. ἐκπλαγεῖς ἠκολούθουν, οἱ μὲν σοφίας, οἱ δὲ εἰδ. οἱ δὲ δ. οἱ δὲ σ. οἱ δὲ πάντων ὁμοῦ θαναμασταὶ ὄντες. ib. θαναμαστοί. v, a. m. ib. λόγοι τε. π, 2, a, m. λόγοι δὲ. p, o. ib. περὶ ἑαυτοῦ. f, v. 18. ἐν Κ. o. ib. τῆς ἑαυτοῦ C, a, m. τῆς αὐτοῦ. o. 20. ἐκέλευσε. 1, l. ἐκέλευε. 2. E. 21. σύμβουλον. s. σύμβολον. l. 25. ὁ δὲ Ἀπ. — ἀλλήλων. om. v, l, et s. in ordine, habet mg. ib. δοίητε δὲ. 1, f. καὶ δοίητε. s, E.

26. διελέχθη. l, s, a, m. 27. οὐχ, ὥσπερ οἱ Σωκρατικοί, τῶν μὲν ἄλλων ἀπάγων καὶ ἀποσπονδάζων, φιλοσοφία δὲ μόνη συμβουλευσάν, ἀλλὰ καὶ ἐξῆς. Φ. (332, b, 34.) ib. φιλοσοφία δὲ μόνη προσέχειν ξυμβ. π. φιλοσοφία δὲ μόνη ξυμβ. p, 2, a, m, Φ. φιλοσοφίας δὲ μόνης ξ. o, Salm.

III. 58. p. 139. IV. 1, 2, p. 140. 141.